

ବେଣୁକ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ

அறுவட்டம்

1 യേശുക്രിസ്തുവിഭർ വെളിപ്പാട്: വേഗ അതിൽ സംഖ്യിക്കാനിരക്കുന്നവ തന്റെ ദാ സർക്കു കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ഏറ്റവും അത് അവിടുത്തുകൂടു നൽകി. അവിടുന്നു തന്റെ ദാ തന്നെ അയച്ച് അതു തന്റെ ദാസനായ യോ ഹന്നാനു വെളിപ്പെടുത്തി. 2 എവവത്തിഭർ വച്ചവിധു. യേശുക്രിസ്തുവിഭർ സാക്ഷ്യവു മാറി താൻ കണ്ടതല്ലോ. യോഹന്നാൻ സാ ക്ഷ്യപ്പെടുത്തി. 3 മു പ്രവചനത്തിഭർ വാക്കു കൾ വായിക്കുന്നവവും. കേൾക്കുന്നവവരും. അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു പാലി കുന്നവരും. അനുഗ്രഹമിത്തർ; എത്തെന്നാൽ സമയം. അടങ്കിരക്കുന്നു.

അഭിവാദനവും സ്ത്രീതിയും

‘యోగించాల ఆస్యాలిల ఏళు సాకశ
కఁ ఏళుతుంటఁ: ఆయిరిక్కునవున్చు. ఆయి
రునవున్చు. వరువాంపిక్కునవున్మాయవకఁ
నిన్ను. అవిదుఁతఁ సింహాసనంతినీగ
మృణిల్చుత్త ఏళ ఆమాకల్పితినిన్ను. 5విశ్ల
సంసాకశియు. మరిచువరుఁడయితిపితినిన్
ఁన్నా. ఇంచువున్చు. భూజాకుంచుఁడ అయి
పన్నుమాయ యశ్శుకించుత్తిపితిన్ను. నిఁడశి
మి కృపయు, సమాయానవు. ఉణ్ణాకిడ్.

നാമെ സ്വന്നപിക്കുന്നവനും തന്റെ രക്തത്താൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളിൽനിന്നു നാമെ വിടുപിച്ചുവനും ഒരു ദിവസം വിശ്വാസം അനുഭവണം അജീവ്യം പുരോഹിതയാ രൂഹായി നിയമിച്ചപുന്നമായവർ എന്നെന്നേക്കു മഹിതാവ്യം ബലവ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ആമേൻ.

7 മുത്താ, അവിടുന്ന മേലഞ്ചളിൽ
വരുന്നു; എല്ലാ ക്രമുകളും തന്നെ
കുറ്റിത്തുള്ളപ്പെട്ടു. അവിടു തന്ത
കാണും. ഭൂമിയിലെ സകല
ഗോത്രങ്ങളും. അവിടു തന്തച്ചാലി
വില്പിക്കും. അതേ, അമേൻ.

“ഞാൻ അല്ലെയും ഒമ്മേയും ആകുന്നു”
എന്ന് ആയിരിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നവനും

വരുവാനിരിക്കുന്നവനുമായ സർവ്വശക്തിയുള്ള
ദൈവമായ കർത്താവ് അരുളിച്ചയ്ക്കുന്നു.

മനുഷ്യപുത്രനു സൗഖ്യമായ ഒരുവാൻ
 ചനിങ്ങലുടെ സഹോദരനും യേശുവിശൻറീ
 കഷ്ടത്തയിലും രാജ്യത്തിലും സഹിഷ്ണുതയി
 ലും പകാളിയുമായ യോഹനാൻ എന്ന ഞാൻ
 ദൈവവചനവും യേശുവിശൻറീ സാക്ഷ്യവും
 നിമിത്തം പത്രമാസ് ദ്വാരിൽ ആര്യരൂപനും
 10ക്രിസ്ത്യൻവിശ്വസനത്തിൽ ഞാൻ ആത്മാവിലായി.
 “നീ കാണുന്നത് ഒരു പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി
 എൻ്റെസാസ്, സ്മർത്തനാ, പെൻഡ്രെമാസ്, തു
 യ അമെരി, സർവ്വിസ്, ഫിലിഡത്തിയാ, ലവേഡി
 കൃ എന്നി എഴു സഭകൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കു
 ക” 11എന്നിങ്ങനെ കാഹാളതുല്യമായ ഒരു മഹാ
 ശബ്ദം എൻ്റീ പിന്നിൽ ഞാൻ കേട്ട്.

12 ଏଣେମାଟୁ ସଂସାରିଚ୍ଛ ଶବ୍ଦରେ ଏହିକଣାକୁ
କାଳୀବାନ୍ ତାଙ୍କ ତିରିଣିଟୁ. ତିରିଣିଟେପ୍ରୋର
ପୋକୁକେବାନ୍ତୁଛୁ ଏହି ବିକ୍ରିତରଙ୍ଗୁକ
ଭାବୁଁ. 13 ଅବ୍ୟାକ୍ଷର ନାଦୁପିତ୍ର ନିଲାଯକୀ
ଆଣିଗଲେ ମାରିଥିବୁ ପାଇଁକାହିଁ କେତ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ
ପୃତ୍ରକୁମ୍ଭରୁଷୁକାଯ କରୁବାଗଲୁ. କଣ୍ଠୁ.
14 ଅନ୍ତେପରିତିବେଳେ ତଥାୟୁ. ତଥମୁଦ୍ରିତୀରୁ. ବେଳେ
କଣିଲ୍ଲିପୋଲେଇ ବେଳମ୍ବୁଦ୍ଧୁ
ଭାବୁଁ. କଣ୍ଠୁକରି ଆଶରିଜ୍ଞାଲାଭିତ୍ତି. 15 କାଲୁ
କରି ଉଲାଯିଲି କାହିଁପିଲ୍ଲାପିଲ୍ଲିଚ୍ଛ ବେଳେଜାଟିକୁ.
ଶବ୍ଦରେ ପରିବର୍ତ୍ତନିବେଳେ ହୁଅବାଗଲିଗୁ. ତୁ
ଲୁ. 16 ବ୍ୟାକେତାଯିରେ ଏହି ନାକ୍ଷତ୍ରଙ୍ଗର ପିଟି
ଶ୍ଵରିକଣୁକ ଅନ୍ତେପରିତିବେଳେ ବାଯିତ୍ତିକିନ୍ତୁ
ମୁର୍ଚ୍ଛାଯେଇ ହୁଅବାଯୁତିଲାଭୁତ୍ତ ବାରି ପୁର
ପ୍ରକଟିଗୁ. ଅନ୍ତେପରିତିବେଳେ ମୁଖ. ସୁର୍ଯ୍ୟନ୍ତୁ
ଲୁ. ପୁର୍ଣ୍ଣାଶକତିଯୋର ପକାଶିତ୍ତରକାଣି
ରିକିନ୍ତୁ. 17 ଅବିନ୍ଦନର କଣିକପ୍ରେରଣ ତାଙ୍କ
ମରିପୁରାପୋଲେ ଅର ପାଇନ୍ତିଲିଲି ବିଳିଗୁ.
ପଲକ ଏହିବେଳେ ପାପରକାଣକୁ ଅବିନ୍ଦନ
ଏଣେମାଟୁ ପାଇନ୍ତି: “ଦୟପ୍ରଦେଣା, ତାଙ୍କ
ଅଭ୍ୟାଗୁ. ଅନ୍ତ୍ୟାଗୁ. 18 ଜୀବିଶ୍ଵରିକଣୁକାନ୍ତିକୁ
ଅକୁଣ୍ଟୁ. ତାଙ୍କ ମରିପୁରାପାଇରୁଗୁ. ଏଣାଙ୍କ
ହୁତା, ଏହି କଣ କେବଳିକୁ.

மரணத்தில்லையு. பாதாஜதி லிங்கம். தாக்கால் ஏற்றிர் கையிலியுள்ளது.

19 நி களத்து. ஹபூஷு குத்து. ஹனி ஸ. வெஸ்திராக்கிள்குடும்பம். ஏழுதுக. 20 ஏற்றிர் வல கையில்கள் ஏழு நகஷ்டரை குத்துதயு. ஏழு பொள்ளித்து விடுதலை குத்துதயு. மற்று. ஹதா குடும்ப: ஏழு நகஷ்டரை ஏழு ஸக்கலை டு தமாரு. ஏழு விழுக்குதலை குத்துக்கீர் ஏழு ஸக்கலை.

அதேமேசூஸிலை ஸக்க

2 ஏழுதுக:

வலகையில் ஏழு நகஷ்டரையை பிடிச்சுகொள்க் கீழு பொள்விழுக்கு தலைக்குது நடவில்க் கங்கையைவள் அவுதிசெழும்பும்பது: 2 நிலங்குப்புத்தி யு. அயாவாயு. ஸபளிச்சுத்தயு. ஓ ஸ்டங்கார நினக்கு ஸபளி சூகுகு டாத்து. தனைச் செப்பாஸ்தலமார் அல்லாதிரிக்கை அபூபாஸ்தலமார் என்னு பரியுவாவர நி பரிக்கிச்சு குத்துமான்னு களத்து. தொன் அளி யும்பு. 3 நிலங்கு ஸபளிச்சுத்தயு. ஏ வள்ள நாமத்தினுவேள்க்கேடு. ஸபளி சூக்கு. நி தழுதாதிரும்பது. ஏற்கி களியா.

4 ஏற்கால் நிலங்கு அதுபூஙோ. துஜிசுவென ஏரு காரு. நிட கைதிரே பரியுவாயுள்க். 5 நில் ஏதில்கீ நின்கு விளைவென்கு ஶஹிசு மா நஸாநாபைப்புக் குத்துதெத ப்ரவுத்தி செய்யுக. அல்லாதொல் தொன் நிலங்கு அடுக்கில் வளிக்கு. நி மாநஸாநாபைப்புக்காரிரும்பால் நிலங்கு விழுக்குதலைக் குத்துதென்கு ஸ்மாநத்துநின்கு நிக்கி கலையுக்கு. செய்யு. 6 ஏதில்கீலு. நிக்கைலாலாவுருது ப்ரவுத்திக்கீர் நி வெருக்கும்பும்பு. ஏற்கொரு ரேம்ம நினக்குள்ளது. அவ தொடு. வெருக்கும்பும்பு. 7 அதமாவு ஸக்கேடு பரியும்பது செயியுத்துவள் கேச்சுக்கைடு. ஜயிக்கையென்கு தொன் வெவு அதிலீர் பருவாஸதிலுது ஜீவ வுக்கணிலீர் மல. கெச்சிப்பாள் கொடுக்கு.

ஸ்வர்க்காயிலை ஸக்க

8 ஸ்முத்தாயிலை ஸக்க

மரிக்கைக்கு. விளை. ஜீவிக்கைக்கு. செய்த அதுபூஙு. அதைப்புமாயவள்

அருஜிசெழும்பு: 9 தொன் நிலங்கு கஷ்டப்பாடு. வாதித்துவு. அரியும்பு: ஏதிலு. நி யங்வான் தனை! தனைச் சுயவுடர் ஏனு பரியும்புவெக்கிலு. அண்ணென அதிலிக்காதென ஸாதா என்ற ஆராயக்ராயில்கையைவருத்து சுப்பனவு. தொன் மனம்பிலாக்கும்பு. 10 நி ஸபளிக்கான் போகுங்களின் கவுரிசு தயபூட்டுத். நினைவை பரி கஷ்டகேலைத்தினு பிஶாப் நினைவுக்கீ சிலரைத்தவில்பாக்குவான் போகும்பு. பத்துதிவிஸ. நினைச்சுக்கு பீயர முண்டகு. மரணபவும். விரோப்பதான யளிக்; ஏற்கால் தொன் ஜீவகிளீ. நினக்கு தரு.

11 அதுமாவு ஸக்கேடு பரியு நடு செயியுத்துவள் கேச்சுக்கைடு. ஜயிக்கையென்கு ரெங்கா. மரணதொல் தோகு. வெவிக்கையில்.

பெர்முமைசூஸிலை ஸக்க

12 பெர்முமைசூஸிலை ஸக்க

தூகு: முர்சுயெரிய ஹருவாத்தலவாசி உத்துவள் அருஜிசெழும்பு. 13 நிவாஸி கூடும்பத் ஏவிடெயென்கு. அவிடெ ஸாதாவென்ற ஸிஃபாஸமுஞ்சென்கு. தொன் அளியும்பு. ஏதிலு. நி ஏ வள்ள நாம. முருகை பிடிச்சிதிக்கும்பு. ஸாதாவை வஸிக்கு நோக்கமாய நி அதுகூடயென்கீர்த்தில் ஏவென்ற விஶரங்க ஸாக்ஷியாய அன்புவான் கொல்லுப்புக் காலத்துபோலு. நி ஏற்காலியுது வி ஶாஸ. துஜிசுபிலீ.

14 ஏதிலு. நினக்கு விரோயமாயி சில காரு அனை பரியுவாயுள்க்; விஶ்ரஹாஸ்பிதம். கெச்சிக்கையென்கு. ஓர்கா பூப்பில் ஏருப்புதுவாயு. திஸாயே லூர ப்ரலோபிப்புகேளென்கினு ஸா லாக்கினெலுப்பேசிப்புவிலெயாமினீர் உபாதே. பிடிச்சிதிக்கும்பு சிலர் அவிடெயுள்க. 15 அதுபோலை நிக்கைலாலாவுருது உபாதே. ஸபாகி சூரு. அவிடெயுள்க. 16 அதுகொள்க் காலாஸ மாநஸாநாதரப்புடுக! அல்லுக்கீர்த்தொன் வெஶ. நினைவுதயெடுக்கலை வங் ஏவென்ற வாயிலை வாழுகொள்க அவ ரோடு யும். செய்யு.

17 அதுமாவு ஸக்கேடு பரியு நடு செயியுத்துவள் கேச்சுக்கைடு. ஜயிக்கையென்கு தொன் மரணதிரி

குடும்பங்காடுகளூ; எனால் அவனு
எரு வெறுத்தைப்பூ; கொடுக்கு; லடிக்கு
நாவந்தை ஆரு; அரியாதை ஏறு
பூதிய பேர்அதிரண்டுத்திரிக்கூ;

துயமெற்றிலை ஸதய்க்க

18 துயமெற்றிலை ஸதயுந ஆதந்

அழிடுக:

அஸ்தினிஜாலபோலுதீ க்ளூக்கு.
வெஞ்சூடினு துலும்மாய ஹாண்டுமு
தீ செவபூதின் அஞ்சித்துயூன்ற:
19 நின்றி பூதுதிக்கு; ஸ்தேநார், வி
ஶாஸ், ஸெவந், ஸஹிஷ்ணுத
ஷ்டிவாயூ; நின்றி டூவிலதை
பூதுதி ஆருதெத்தினேகாச்
ஷேஷ்டமெந்து; எனால் அரியுநூ.

20 ஏதுகிலு; தான் ப்ரவாசிக்கையை
பாண்டுகைங்க் ருந்நாப்பிழ் ஏதுபூ
டுவாநூ; விஶேஷாஸ்பிதி. கேசிப்பாநூ;
ஏதென் வாஸாரை உபவேசிதீ வசி
தெரிக்குந ஹாஸ்வெல் ஏநா ஸ்
தியைநீ அங்குவிக்குநாவென எரு
குடு; நினைக்குரிதீ பரியுவாநூங்க.
21 எனால் அவசிக்குமாநாதரப்பூடு
வார் ஸமய நல்கியைகிலு; தான்றி
நூநாப்பிழ்நீநூ; மாநாதரப்பூடு
வார் அவசிக்கு மாநாதரப்பூடு
திருநால் அவரெயை; கரிந்தா
தநயிலுமூ; 23 எனால் அவலுக மக்களுயூ;
எனால் கொநூக்குதை; எனால் ஹுதை
ஞெலுதை; மாநூக்குதை; பறிஶோ
யிக்குநவென்நூ; ஸகல ஸக்கு.
அரியு; நினைது ப்ரவுத்திக்கூ
தகவெண்; எனால் பக்கர; நல்கு.
24 அவலுக உபவேஶ; ஸிக்கின்கொ
தெயை; ஸாதாந்றி நிஶுஷக்கூ
ஏந்ற் அவர் பரியுநவ அங்கு
க்காதெயை; ஹரிக்குநாவரை து
யமெற்றிலை ஶேஷமுதீவரோடு
எனால் பரியுநூ; 25 எனால் வருநாது
வரெயை; நினைக்குதை; முருகை
பூதிதீகொநூக; மருாரு லாவை; ஸாந்
நினைது ப்ரவுத்துநீபூ; 26 ஜயிக்குக்கு
க்குதை; அன்று; வரெயை; ஏதென்
ப்ரவுத்திக்கூ; அங்குஷ்஠ிக்கு
க்குதை; செய்யுநவங் ஏதென் பிதாவ்
ஏந்கூ; நல்கியதுபொலை எனால்
ங்காத்துஞ்சென்னயிக்காத்துக்கூ;

27 அவன் ஹருவுகோஞ்கொஞ்க
அவரெ மேயிக்கூ; மள்பாடுதைச்
போலை அவர் நாருங்கிபோக்கு.^a

28 எனால் அவனு உடயனக்குதைவூ;
கொடுக்கூ; 29 ஆருமாவு ஸக்களோடு
பரியுநாது செவி யுதீவன்
கேஶ்க்கெடு.

ஸர்விஸிலை ஸதய்க்க

3 ஸர்விஸிலை ஸதயுந ஆதந்
அழிடுக:

செவத்தின்றி ஏந்தாநாக்கு.
அழிடு கங்குதைக்கு; உதீவன் அரு
லீசுதையூ; எனால் நின்றி ப்ரவு
திக்கூ; அரியுநூ; ஜிவிக்குநாவ
நெந பேர் நினக்குநெக்கிலு; நிமில்
ஷ்வாஸ்; 2 உள்ளுக; சாவாராய நி
லதின் ஶேஷித்துவை சக்திபீடு
அதுக; நின்றி ப்ரவுத்தி செவவ
தின்றி முனித் திகவுதீதாயி
எனால் களிலூ; 3 அதிகால் நி ப்ர
பிசுதை; கேட்டு; ஏதுதாந் சாந்து
கொநூக; அது அங்குசாரிக்கூக;
மாநாதரப்பூடுக, நி உள்ளுநி
லீலைக்கு எனால் கதீநெபூடுலை வரு.^b
எனால் ஏது ஸமயது நின்றி அகு
க்கை வருமென்று நி அரியுக்குமிலூ.

4 ஏதுகிலு; அகி மலிநமாக்காதத
ஏதுதாநூ; பேர் ஸர்விஸிலை
நினக்குநை. அவர் யோஶுராக்கால்
வெலுவுந்து. யரிதீ ஏதேநாக்குநை
நக்கூ; 5 ஜயிக்குநாவங் அப்கார;
வெலுவுந்து. யரிக்கூ; ஜிவைன்றி
புச்சுதக்கத்தின்றி அவென்றி பேர்
எனால் மாயிதீக்குதையாதை ஏதென்றி
பிதாவின்றியை; அவிடுதை ஆதநை
ருடெயை; முங்கை அவென்றி நாம்
ஏற்றுப்பியை; 6 ஆருமாவு ஸக்களோடு
பரியுநாது செவிதீவுநைக்கேஶ்க்கெடு.

மிலவெஞ்மியாயிலை ஸதய்க்க

7 மிலைவெஞ்மியாயிலை ஸதயுந ஆதந்
அழிடுக:

விஶுமுநூ; ஸதுவாநூ; சாவி
நின்றி தாக்கொலுதீவாநூ; ஆரு.
அடய்க்காதவெண்; துருக்குநாவாநூ;
அரு; துருக்காதவெண்; அடய்க்கு
நாவநுமாயவன் அருதீசுதையூ;
8 எனால் நின்றி ப்ரவுத்தி அரியுநூ;
அந்கூ; அடசுக்குதை எரு துரிந

வடின் ஒது என் நின்ற முயின்
வழிரிக்குங். நினகூ ஶக்தி
அல்லம் உலோ; ஏகிலு. நி ஏரென்
வகை. காற்று. ஏந்றீ நாம். நின்றையி
ஷ்டுமில். 9 நெட்சி யாடுவற்றை
ரீகை யாடுவரை என்ன வழா?
பரியுள ஸாதாவான்றி அதற்கைதெ
என் வருத்து. அவர் நின்ற கா
ல்கள் விளை நினை நமஸ்கரி
காங். என் நினை ஸ்ரேணி
ஆவங் மஹிகாங். ஹடயாக்கு.
10 ஸ்ரீஷ்ணுதை ஸ்.வெயிசு ஏ
ந்றி வசந. நி காற்றுக்காலத்தி
நால் சுகல டுவா ஸிக்கெய்.
ஶோயன செய்து பரிசுவாஸமயத்து
என்ன. நினை காற்றுக்காலத்து.

11 താഴെ വേഗം വരുന്നു. നിബന്ധിക്കിരിക്കുന്നതു അല്ലെങ്കിൽ മുറുക്കപ്പിടി ചുരുക്കാർക്ക് 12 ദശയിൽക്കുന്നവെന്ന് താഴെ എൻഡി വൈവാദിക്കിരിക്കുന്നതിനുശേഷം ആലയത്തിൽക്കൊണ്ടു ഒരു തുണാക്കു. അവൻ ഒരുന്നീളും അവിടെ വിചുദപാകയുമില്ല. താൻ അവൻ സിനിമയും എൻഡി വൈവാദിക്കിരിക്കുന്ന നാമവും എൻഡി വൈവാദിക്കിരിക്കുന്ന അടുക്കിയിൽനിന്ന്, സാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുന്നുണ്ടോ, ഇരുണ്ണിവരുന്ന പുതിയ യെരുശലേം. എന്ന എൻഡി വൈവാദിക്കിരിക്കുന്ന നാമത്തിനുശേഷം എൻഡി പുതിയ നാമവും എൻഡി വരുന്നു. 13 ആരുമാവു സഭക്കുളാടു പറയുന്നതു ചെവിയുള്ളിവൻ കേൾക്കിട്ടു.

ലഭവാദിക്ക്യയിലെ സമയക്ക്

14ലവാദിക്കുയിലെ സദ്യൂട്ട് ദൃതന്

ଶ୍ରୀତୃକୁ:

വിശ്വസ്തനും സത്യവാനുമായ സാക്ഷിയും വെദവസ്യംടിയുടെ മുലവുമായ ആമേൻ എന്നവർ അരുളി പ്രചയ്യുന്നത്: 15ഞ്ചാൻ നിബന്ധപ്രവൃത്തി കഴി അറിയുന്നു; നീ ശിതവാനുമല്ല ഉഷ്ണവാനുമല്ല. നീ ശിതവാനോ ഉഷ്ണവാനോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു; 16എന്നാൽ നീ ശിതവാനുമല്ല ഉഷ്ണവാനുമല്ല, കേവലം മദ്ദാ സ്ത്രാവാനായിരിക്കയാൽ ഞാൻ നിരന എന്നർഹി വായിൽനിന്നു തുപ്പിക്കുള്ളൂ. 17ഞ്ചാൻ ധനവാൻ, സമവന്നു നേട്ടിയിരിക്കുന്നു, എന്നിക്ക് ഓന്നിനും കുറവില്ല എന്നുനീഹായും എന്നാൽ

ତୀରିକୁଷ୍ଟଙ୍କୁ ଉଦୟନୀଯାକୁ ଅରିବ୍ରାୟୁ
ଆମୁନ୍କୁ ଏହି ପରିମାଣରେ ଆମୀ
ଯୁଗିଲ୍ଲୁ । 18ଟି ଯାତିକାଳାକୁବାର
ଅଶ୍ଵରିଯାଇଲେ ଶୁଭୀରଚ୍ୟତରସମ୍ମାନ୍ୟୁ
ନିରାକାର ଉତ୍ସନ୍ତର୍ଯ୍ୟର ଲାଜ୍ଜ ମଧ୍ୟରେ
ବାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରବୃତ୍ତିରୁ । ନିରାକାର
କାର୍ତ୍ତଚ ଲାଭିକେଣେଣତିନ୍ତୁ କଣ୍ଠୀତ
ପ୍ରୟୋଗ ଲେପନ୍ୟୁ । ଏହିବେଳାକୁ ପିଲା
ଯକ୍ଷେ ବାଜୁବାର ତାମ୍ଭ ନିରାନ ଉପ
ଦେଶିକିବୁନ୍ତୁ ।

19-ഞാൻ സ്വന്നപിക്കുന്നവരെ ശാ
സിക്കയും ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
ആക്രാൽ തിക്കശ്ശാന്തയുള്ളവനായി
രിക്കുക. മാനസാന്തരഫ്പട്ടക്. 20-ഇന്താ,
ഞാൻ വാതില്ലക്കാൽനിന്നു മുട്ടുനു. ആ
രെകില്ലു. എൻ്റെ ശമ്പിൾക്കെടു വാ
തിൽ തുറന്നാൽ ഞാൻ അക്കത്തു വന്ന്
അവനോടു. അവൻ എന്നോടുകൂടെ
അത്യധികം കൃഷിക്കി.

21 ഇയക്കുന്നവൻ എന്നോടുകൂടെ
എൻ്റെ സി.പാസനത്തിൽ ഇരിക്കാൻ
ണാൻ വരുമ്പോൾ; എന്നും ജയിച്ച്
എൻ്റെ പിതാവിനോടുകൂടും അവി
ടുരത്തെ സി.പാസനത്തിൽ ഇരുന്നതു
പോലെതന്നെ. 22 ആത്മാവും സക്ക
ജോടു പറയുന്നതു ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കുന്നു.

സർമ്മതിലെ സി.ഹാസനം

4 അന്തരം സർവ്വത്തിൽ ഒരു വാതിൽ
തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ണു കാഹിളി
നാദംപോലെ ആദ്യം എന്നേടു സംസാരിച്ചു
കേടു ശ്രദ്ധി. “ഹാവിരു കയറിവിലികു, ഇനി സം
ഭവിക്കാനുള്ളതു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചു
തരം.” എന്നു പറഞ്ഞു ഭടകനേ ഞാൻ ആത്മാ
വില്ലായി. ഇതാ! സർവ്വത്തിൽ ഒരു സിംഹാ
സന്നം, അതിൽ ഒരു ഹരിക്കുന്ന് ഓസിഹാ
സന്നമാർക്ക് കാഴ്ചയിൽ സുരൂക്കാനത്തോടു,
പത്രമരാഗത്തോടു. സദ്യഗണനയി കാണുപെട്ടു.
സിംഹാസനത്തിനു ചുറ്റുമായി കാഴ്ചയക്കു
മരതകതുല്യമായ ഒരു മഴവില്ല. 4സിംഹാ
സന്നതിനു ചുറ്റു. വേറേ ഇരുപത്തിനാലു
സിംഹാസനങ്ങൾ, അവയിൽ ഇരുപത്തിനാലു
മുപ്പുമാർ ഹരിക്കുന്നു. അവർ വെള്ളവസ്ത്രം
യാഥിച്ചവർ; അവരുടെ തലയിൽ പൊൻകിരിടീം.
5മിന്നൺപ്പിണ്ണരുകളും. നാബവു ഉടക്കിമുഴക്കവും
സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നു.
വൈദവത്തിൻറെ ഏഴ് ആത്മാക്കളായ ഏഴു ദിപ
അദർ സിംഹാസനത്തിനു മുന്നിൽ ജാലിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബുസിഹാസനത്തിനു മുന്നിൽ
പാടക്കിന് തലമുറയ ഒരു സ്കൂട്ടിക്ക് സമാദി.

ஸி.பா.ஸந்தனி ஸ்ரீ நடுவிலும் பூதிலும் யினாலும் ஜிவிக்கிற்; அவர்களும் முனிலும் பினிலும் நிரைய கண்ணுக்கிற். 7 ஸாமாதெத் ஜிவி ஸி.பா.ஸந்தனு ஸபுதம், சளைமதெத்து காஜைய போலை, முநாமதெத் மனுச்சுவேஷபோலை முவழுத்த, நாலாமதெத்து பரக்குந கஷுக ஸாடு ஸபுதம். 8 நாலும் ஜிவிக்கலி ஸ்ரீ ஸாமாதெத் ஜிவி பிரிக்கு, பூதிலும் அகற்று. நிரைய கண்ணுக்கழுமுள்ளத். அவர் ராபுக்க ஹடவிடாதெ,

“அதிருவாங்மையே”

அதிரிக்குவாங்மையே”

வருநவாங்மைய, ஸர்வஶக்தியைத்த

வெவுமைய கர்த்தாவு

பாரிஶுஹஸ், பாரிஶுஹஸ், பாரிஶுஹஸ்”

എனு பரிணதுகொள்கிளக்குநு, 9 எனை ஸேகை ஜிவிக்குவாங்மையி ஸி.பா.ஸந்தனி ஹிரக்குவாங்மை அ ஜிவிக்கிற மஹதை வு. ஸபுதமாங்மையை. ஸ்தோத்ரவு அத்திக்கு ஸ்வாசல்லு. 10 ஹருபத்தினாலும் முபுநாரு. ஸி.பா.ஸந்தனஸ்மாலை முபிழ விளை ஏற்கொ ஸேக்கு. ஜிவிக்குவாங்மை நமஸ்கரித்து:

11 “என்னழுதெ கர்த்தாவு.

வெவுமையே, அண்ட மஹதைவு. ஸபுது மாங்மையை. ஶக்தியை. கைக்கொல்லுவாள் யோஶுங்; ஏதெந்நால் அண்ட ஸகல தையை. ஸுப்ர்திசூ; அவிடுதை ஹஸ்ததையை. அவர் உற்றவிக்குக்கயு. ஸுங்க்கிள்ளுத்துக்கயு செய்து”

எனு பரிணதுகொள்ள தண்ணுதெ கிரிடனை ஒழு ஸி.பா.ஸந்தனில்முனில் ஹடு.

புஸ்தகாத்துருத்து. குண்ணாடு.

5 அந்தால் ஸாந் ஸி.பா.ஸந்தனித்தில் ஹிரக்குவாங்மை வலகையில் அகற்று. புருத்து. ஏழுத்துத்துத்து. ஏழு முப்ரயான் முப்ரி தவுமைய ஏரு புஸ்தகாத்துருத் கள்கூ. 2⁴ பு ஸ்தக. தூர்க்காநு. முடு பொட்டிக்காநு. யோ ஶுங் அர்தி? ” எனு உழுத்தில் விழிசூ சோா குண ஶக்தாயையாரு தூதெனயை. ஸாந் கள்கூ. 3 எனால் ஸபுத்திலோ ஹுமினிலோ ஹுமிக்கு கிழிலோ உத்த யாதொல்லினு. பு ஸ்தக. தூர்க்குவாஙோ னோக்குவாஙோ கசி னதிலீ. 4 புஸ்தக. தூர்க்குவாஙோ அத்தோ கூவாஙோ யோஶுகாயி அத்தெயு. காளைதி ருநாதுகொள்ள ஸாந் ஏதோ கரைதை. 5 அ போால் முபுநாலில் ஓரால் ஏதோாக, “கருறைத், அஹுதாகோத்திலை ஸி.பா.வு. ஓவிதி ஸ்ரீ வதுமாயவர் புஸ்தகவு. அதிலை ஏழு முப்ரக்கத்து. தூர்க்குவாள் தகவெல்லூ. ஹதா ஜய. நெடியிரிக்குநு” எனு பருத்து.

பினை ஸி.பா.ஸந்தனிகூ. நாலும் ஜிவி

கஶ்கை. மயை முபுநாருகெயிடயில் ஏரு குண்ணாட் அரூக்கெபூட்டுதோலை நிலக்கு ஸ்தை ஸாந் கள்கூ. அதிர் ஏழு கொங்கு. ஏழு கண்ணு. உள்ளாயிருநூ. அவர் ஸம்வுழுமி யிலைக்கூ. அயய்க்கெபூட் ஏழு வெவாதமா கலோயிருநூ. 7 குண்ணாடு சென் ஸி.பா.ஸந்தனித்தில் ஹிரக்குவாங்மை வலகையில் நினு புஸ்தக. வாணி. 8 வாணியபோால் நாலும் ஜிவிக்கு. ஹதுபத்தினாலும் முபுநாரு. குண்ணாட்கென்ற முபுநாருகை விளை. கை ருதநூ. ஸ்ரீ வீளையூ, விஶுவருகெ பூங் தமனயை யுபவம்ரூ. நிருத் ஸர்ண்டு கல ஶண்டு. பிடிசிறிருநூ. 9 அவர் புதியைதூஶித அலுபித்து:

“அன்ன அகிக்கெபூட்குகயு. ஸபந ரக்ததையில் ஸகல ஶோதனைக்கலிலு. கொங்கலிலு. ஜங்கலிலு. ராஜு ஜங்கலிலு. நினுதுவுரை வெவாணி ஸாதிவிலத்துக்கு வாணுககயு. 10 அவர் ஹுமியில் வாஶுவாள் தகவெல்லூ. அவர் ஏர மஹாத வெவாணி ராஜுவு. புரோஹித்து. ஆக்குக்கயு. செய்தி ரிக்கூநூ. அதினால் புஸ்தக. வா அணுவாநூ. முப்ரக்க தூர்க்குவாநூ. யோஶுங் தெனே.”

11 பினை ஸாந் தங்கநத்தில் அதிர மாயிருவு. பதினாயிர. பதினாயிருவுமாயி வழாதையிக. தூதைாருட ஶவ்சு. கேட்கு. அவர் ஸி.பா.ஸந்தனிகூ. முபுநார்கை. பூடு. நிலகொள்கிறுநூ. 12 அவர் அதூஷுத்தில் ஹப்ரகார். பாடி:

“அரூக்கெபூட் குண்ணாட் ஶக்தியை. யநவு. ஜ்ஞாநவு. வலவு. மாநவு. மஹதை வு. ஸ்தோத்ரவு. ஸிகிள்காள் யோஶுங்.”

13 ஸபுத்திலீ. ஹுமிதிலீ. ஹுமிக்குகிழிலீ. ஸமுத்தனிலீ. உத்த ஸகல ஜிவிக்கு:

“ஸி.பா.ஸந்தனித்தில் ஹிரக்குவாங்மையை. குண்ணாட்கூநூ. ஏனு. ஏதோக்கூ. ஸ்தோத்ரவு. வாநுமாநவு. மஹதை வு. ஶக்தியை. உள்ளாக்கடு”

எனு பாடுகநதை ஸாந் கேட்கு. 14 நாலும் ஜிவிக்கு. அமேன் எனு பருத்து. முபுநார் விளை நமஸ்கரித்து.

முப்ரக்க

6 குண்ணாட் ஏழு முப்ரக்குத்தில் னை பொட்டிசூ போஶ நாலும் ஜிவிக்குத் தென் ஹடி முப்ரக்க. போலைத்துத் தவ்சுத்தில் “வரிக” எனு பரியுநதை ஸாந் கேட்கு. 2 ஸாந் னோக்கியபோஶ ஹதா ஏரு வெல்லுக்குதிர!

குதிரப்புவினிலிக்குஙவவள்ளி கையில் ஏறு விட்டு அவன் ஏறு கிறிட. லடிசு. அவன் ஜயிக்குஙவங்காடு. ஜயிபூரவேண்டியு. புரப்படு.

3குண்ணாடு ஸலாமுடபொடிசுப்போஸ் ஸலாம் மதன ஜீவி “வளிக்” என்று பரியானது ஸாள் கேட்டு. 4அப்போஸ் சுவப்புநிமுக்கு மரொரு கு திர பூரப்படு. அதிமேல் ஹிக்குஙவங், மஞ் சூர் பரங்பர. கொலூவான் தகவல்லூ. துவி யில்லினு ஸமாயங்-ஏடுத்துக்கூறல்லூ. அயி கார. லடிசு. அவன் ஏறு வலிய வாழு. நல்க பெட்டு.

5குண்ணாக்முஙா. முடபொடிசுப்போஸ் முஙா மதன ஜீவி “வளிக்” என்று பரியானது ஸாள் கேட்டு. அப்போஸ் ஏறு குருதெ குதிரையில் கள்ள. அதிமேல் ஹிக்குஙவங்கள் கையில் ஏறு துலாரூப்பாயிருந்து. ஸொலு ஜீவிக்கலூடெயு. நடவிழ்வின், “ஏறு வினாகிற் ஸிடிவீசி கோ தப்ப, ஏறு வினாகிற் முங் மூன் மூன்தீ வொற்றி, ஏற்றுய்கு. வினாதினு. கேடு வருத்தருத்” ஏற்று பரியான ஏறு ஶப்பா. ஸாள் கேட்டு.

7குண்ணாடு ஸாலா. முடபொடிசுப்போஸ் நா லாமதன ஜீவி “வளிக்” என்று பரியானது ஸாள் கேட்டு. 8அப்போஸ் ஏற்கள்ள முபில் ஹூ. மன்னிமுக்கு ஏறு குதிர, அதிமேல் ஹிலி கூறவங்கு மறன். ஏற்று பேர். பாதாழு. அவன் பிஸ்துக்கள்னு. வாஸி, க்ஷாம, பகர்சு வ்யாயி, முகியிலைகாவுழுங்கள்-ஏற்றுவியால் ஸ.பார. நடத்துவான் துமியுடை நாலி லொனினேல் அவர்கள் அயிக்கார. லடிசு.

9குண்ணாக் அவை. முடபொடிசுப்போஸ் வெவ்வப்பாவு. தண்ணூட ஸாக்ஷவு. நி மிதன. அரூக்கப்பூடவருட ஆத்தாக்கலை யா பூபித்தினு கிழில் ஸாள் களூ. 10“விஶு வங்கு. ஸதுவாங்மைய பரமங்காமா, அவிடுக்கு ஏற்றொச் சூவாஸிக்கலை வியிக்காதெயு. தண்ணூட கெத்தனினு ப்ரதிகார. நட அதாதெயு. ஹிக்கு?” ஏற்று அவர்கு உச்ச அதில் ஸிலவிலிசு. 11அப்போஸ் அவர்கள் ஸரோ ரூத்தங்கு. ஸரோ வெஜுத்திலுயகி நல்கப்பெட்டு. அவரேர்ப்பால கொலூவெப்பட்டான் போகுந ஸபாலுத்துருதெயு. ஸபாருத்துருதெயு. ஸ.வூ திக்குங்காதுவர, அல்பகாலம். குநா ஸாஸ்ம மாயிலிக்களமன்ற அவரோடு கல்பிசு.

12குண்ணாடு அரூ. முடபொடிசுப்போஸ் வலியைரு ஹுக்கு. உஸ்வாதுவது ஸாள் களூ. ஸுருஞ் கிருந். போலை ஹுஷ்டு, ப்ரான்முஞ் வங்கு. கெத்தவர்ண்ணமாயி.

13கொடுக்காடு உலத்து அதிவியு க்ஷத்தினின்னு ஹூ. காத்தக்கீ உதிரு. போலை அக்காஶத்தின்னு நக்கத்தைச் சூமியில்

விளை. 14புஸ்தக்குருஸ் சுருடு. போலை அக்காஶம் மாளிப்போயி; ஏல்லா மலக்கு. தீவு கலை. ஸரஸ்மாத்துதின்னு ரைக்கிப்போயி.

15அப்போஸ் ஭ூமியிலை ராஜாக்கொரை. பலு கொமாரு. ஸெஸங்குயிப்பாரு. யாவாஹாரு. ஶக்தயாரு. அகிமக்கு. ஸக்தத்தரு. ஶுபக்காலி லூ. மலக்குலைப் பாரக்கெடுக்காக்கிடியிலு. ஜி சூ. 16அவர் மலக்கோடு. பாரக்கோடு, “தண்ணூடமேல் விளை ஸி.பாஸுதனதிலிரி கூறவங்கள் வேஷ்டியில்லின்னு. குண்ணாகின்றகோயத்தின்னின்னு. தண்ணேலு மரிய்கூ விள்; 17அவருட கோயத்தின்றிமஹாவிஸா. வனிரிக்குஙா. அந்கூ நில்பாள் கஷியு? ” ஏற்று பரிணது.

முடயிடக் குருக்கால்ப்பத்தினாலாயிர.

7 அனந்தர் ஸாலு துத்தார் லூதியார் ஸாலு கொள்கூக்குலை தில்க்குங்காது ஸாள் களூ. கரயிலோ ஸமுட்திலோ ஏடுதக்கிலு. வழக்க அதிமேலோ விஶாதவெண்டு. ஭ூமியிலை ஸாலு காருக்கலையு. அவர் பிடிசுருந்து. 2மரொரு ஒடுதல் ஜீவிக்குக்கு வெவ்வத்தின்றி முடுதயுமாயி கிழிக்குநின்று வருத்து ஸாள் களூ. கரய்க்கூ. கடலினு. கேடு வருத்துவான் அயிகார. நல்கப்பூடிருந ஸாலு துத்தாரைக் அவர்: “3நம்முட வெவ்வத்தின்றி தாஸா ருட என்றியில் தண்பு முடுதயிடுந்துவர லூமிகோ ஸமுட்தினோ வழக்கண்புக்கோ கேடு வருத்தருத்” ஏற்ற அதூசுத்தில் விழிசு பரிணது. 4பிளை ஸாள் முடப் யேறுவருட ஸ.வூ கேடு; ஏல்லா யிஸாயேல் ஶோதனைலின்னு. முடயேறுவர் குருகால்ப்பத்தினாலாயிர. பேர்.

5யஹுடாஶோதனத்தின்னு முடயேறுவர் 12,000;

6தூவெல் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

7ஶாப் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

8ஞ்சேஸ் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

9பத்தாலி ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

10மஞ்சு ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

11ஸ்ரீமண்யாள் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

12வேவி ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

13யிலூவார் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

14ஸெஸ்வலுஞ் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

15யோஸூப் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000;

16வெங்காமீன் ஶோதனத்தின்றின்னு 12,000.

வெஜுநிலுயகி யிசு மஹாஸமுபா.

9ஹதின்றிஸூப். ஏல்லா ராஜாங்களின்னு. ஶோதனைலின்றின்னு. ஜவிலா மக்களைத் தீவிரமாக்கி ஏல்லா முக்கு, ஏல்லா முக்கு

കാനാവാൽ വലിയെരു ജനസമൂഹം. സി.പാസനത്തിനു. കുഞ്ചാടിനു. മുമ്പാകെ നിലച്ചുന്നതു താൻ കണ്ണ്. അവർ വെള്ളനി ലയക്കി യിച്ചവരു. കൈത്തിൽ കുറുത്താലു ആനിയവരുമായിരുന്നു.

“രക්ഷ සංඛාසනതින් නුත්
වුන ගමුයේ බෙවෙතිනු කුණා
(න). මෙහිත”

എന്ന് അവർ അത്യുച്ചത്തിൽ ആർക്കത്തുകാണി
രുന്നു. 11സകലവുത്രയാരു. സിഹാസനത്തിനു.
മുപ്പുമാൾക്കു. നാലു ജിവികൾക്കു. ചുറ്റിലുമാ
യി നിലകാണ്ടു. അവർ സിഹാസനത്തിനു
മുമ്പിൽ സാങ്കാഗ. വിശ്വ,

“ஆனாலே! நம்முடை வெவ்வறிகள் ஏனை நோக்கு. ஸ்துதியூ. மஹாதாவூ. ஜ்ஞானவூ. ஸ்தோத்ரவூ. வழங்குமாவு. அயிகாவூ. கங்கியு. ஊள்ளயிர்க்கை”

എന്നു പരിഞ്ഞുകൊണ്ട് വെവ്വേറെത്തു ആരാധിച്ചു.
13പിനെ മുപ്പുനാലിൽ ഒരുവൻ എന്നോടു
“വെള്ളനിലയക്കി ധരിച്ച ഇവർ ആരു്
എവിടെനിന്നു വന്നു?” എന്നു ചോദിച്ചു.

14 അതിനും തോൻ, “പ്രദോ, അങ്ങേയ്ക്ക് അറിയാമല്ലോ!” എന്നു പറഞ്ഞു.

അമ്പും അയാൾ പറഞ്ഞു: “ഖവരതെ മഹാ പീഡനത്തിൽനിന്നു വന്നവർ; ഖവർ കുണ്ഠാടി ശിശിര രക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ അക്കി കഴുകി വെളുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15 ആകയാൽ,

“ഇവർ ദൈവസിംഹാസനത്തിനു മുമ്പിൽ, തന്റെ ആലയത്തിൽ രാമക്കുടെ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നുണ്ട്. സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അവർക്കു കുടാരമായിരിക്കും.

16.ஆவர்கள் ஹனி விரைக்கியில், ஓபிக்கயூமில்; வெயிலோ சுடோ அவரை ஏறிக்கலாது. ஸாயிக்கியில்.

“17 സിംഹാസനത്തിൻ്റെ മുദ്രയുള്ള കൂൺതാട് അവരെ മെയിച്ച് ജിവാ ജലത്തിൻ്റെ ഉറവുകളിലേക്ക് അവരെ നയിക്കും. പരവം അവരുടെ കണ്ണുകളിൽനിന്ന് കണ്ണുനിരപ്പും തുടങ്ങി കൂടിയും.”

എഴും മുദ്രയും സരലീയ യൂപകലശവും

8 කുണ്ടാക്ക ഏഴാം മുദ്ര പൊടിച്ചപ്പോൾ സർ ഗ്രന്റിൽ അരമൺ കുറോളും, നിയൂബിൽത്തുണ്ടായി.

2 ഭൈവസനിയിൽ നിലക്കുന്ന ഏഴു ദി തന്മാരെ താൻ കണ്ണു; അവർക്ക് ഏഴു കാറിള സ്ഥിക്കാം.

3 സ്വർണ്ണ ധൂപകല്ലരവുമായി മറ്റാരു ഭാതാൽ

வங்க யாஹபீனதினரிகை நினை, ஸி.ஹா ஸம்பந்தமாக முஸ்லிம்கள் ஸர்வதேயா ர பீனத்திற்கே ஸகல விஶு ஸமர்ப்பக்கையுடையும் பிராமணக் கலோடுக்குடை அற்புக்கூவான் அயாஸ்கூவு வழிர யூபவம்பூ. லக்ஷ்மி. 4-தாலை வெக்குயில்நின்க் யூபவம்பூத்தினைக்கி பூக விஶு ஸமர்ப்பக்கை பிராமணயோகாபூ வெவுஸுநியி யிலேக்கு உயர்ந்கு. நடுத்தர யூபகலை. ஏடுத்த அதிதல் யாஹபீனத்திலை திடீகையில் நிற்கு டு மிதிலேக்கு ஏறின்றது. அபூர்வ ஹடிமுசுகவை. நாவு. மினாலு. க்குவுவு. உண்ணாயி.

കൊച്ചി

ഒരു കാഹിളുമെന്തിയ ദൃതിയാർ
പിച്ചുപേരും കാഹിളുള്ളതുവാൻ ഒരുങ്ങിന്നു.

7 കൊമരെ ദുതൻ കാഹിളും ഉള്ളി. അപോൾ രക്തം കലന്നെന കർമ്മയും തിയും ഉണ്ടായി. അതു ഭൂമിമേൽ വർഷിച്ചു. ഭൂമിയുടെ മുന്നിലെബാറു ഭാഗം എത്തുപോയി; വുക്ഷ് അഴിയ്ക്കു മുന്നിലെബാനു. എല്ലാ പച്ചപ്പുണ്ണി. വെന്തുപോയി.

“ରଣକାମରେତ ଦୁରଳ କାହାଇଁ ହୁଅଥି.
ଅପ୍ରୋଶ ତୀକରୁଣ ବନ୍ଦମଲପୋଲେ ଗନ୍ଧ
ସମ୍ମରଣିଲେବକ୍ଷ ଏଗିଯପୁଟ୍ଟ ସମ୍ମରଣିକରୀ
ମୁଣ୍ଡିଲେବାରୁ ଡାରେ ରକତମାତ୍ରିତାରୁଣ୍ୟ.
ସମ୍ମରଣିବିକଳିତ ମୁଣ୍ଡିଲେବାନ୍ୟ ଚାକୁକର୍ଯ୍ୟ。
କୁପୁଲୁକଳିତ ମୁଣ୍ଡିଲେବାନ୍ୟ ନଶିକର୍ଯ୍ୟ。
ଚେତ୍ରୁ.

10 മുന്നാമെത്ത രൂതൻ കാഹലം ഉള്ളതി. തീ
പുതം.പോലെ ജാലിക്കുന്ന രേഖ വലിയ നക്ഷത്രം.
ആകാശത്തുനിന്നു നദികളിൽ മുന്നിലെഡാ
നിയേലും, നീരിറവുകളിയേലും. പതിച്ചി. 11 കാ
ണ്ടിരം എന്നാണ് ആ നക്ഷത്രത്തിൻ്റെ പേര്.
വെള്ളത്തിൻ്റെ മുന്നിലെഡാനു കൈപ്പുള്ളിത്താ
യിൽക്കൊടുക്കയും. ആ കൈപ്പുവെള്ളം നിമിത്തം.
നിവധി ആളുകൾ മരിച്ചപോകയും. ചെയ്തു.

12 ଗାଁଲାମେଣିତ ଦୂରକ୍ଷଣ କାହାଙ୍କୁ ଉପତିଥିଲା ନାହିଁ । ଯୁଦ୍ଧରେଣିରୁ ପ୍ରତିକରିଯାଏ ମୁଣ୍ଡିଲେବାରୁ ଶାଖାତଳି ନାହିଁ । ଅକ୍ଷୁଟରଙ୍ଗାଜିତ ମୁଣ୍ଡିଲେବାକୀନ୍ତି ଆହୁବା ତମେବୁ । ଅଜାତରେଣ ଅବସାନିତ ମୁଣ୍ଡିଲେବାକ୍ଷ ହରୁ ଶୁଣ୍ଟେବାଯି । ପକଳିଲୁ । ରାତିଯାଏ ମୁଣ୍ଡିଲେବାକ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକିତାବାଁ ।

13-ആന്തരം, “ഉന്നി കാവളും ഉത്തരവാനുള്ള
മുന്നു ദുരയാരാവുടെ കാവളമണ്ഡലം നിന്മിൽ. ടു
വാസികൾക്ക് കഷ്ടം! കഷ്ടം! കഷ്ടം!” എന്ന്
ഉച്ചതിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഒരു കഴുകൻ അക്കാ
ശമദ്ദേശവും പറക്കുന്നതുണ്ടാൻ കാണുകയും കേൾ
ക്കുകയും ചെയ്തു.

9 അവുംമെത്ത ദുരൻ കാറിളു. ഉണ്ടി. അപ്പോൾ ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു കഷ്ടതു. മുമിയിൽ വിണ്ണക്കിടക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു.

அவனு அரசாயாயர்த்தத்தினால் தாக்கோல் கொடுத்து). 2அவன் அரசாயாயர்த்த. தூரை பூாஸ் வலிய திசூலுதிலெல் புக்போலெல் அதின்னினு புக்க வொன்றி. ஆக புக்கொள்ளு ஸுதூநு. அதற்கிக்கூடு. ஹருஸ்கோடு. 3புக்குதின்னிவட்களிலிருந்துமிலேக்குப்புரி பெட்டு. அவன்கு மூதியிலெல் தேஜுக்குக்குதூங்க ஶக்தி லிசிப்பு. 4வெவ்வத்தினால் முடு எண்ணிடி கீ வஹிசிட்டிப்பூாவைச்சொல்கூஶிகெ ஆர்க்கு. மூதியிலெல் புலினோ ஸஸுத்தினோ வழு கச்தினோ யாவதானினு. கெடு வழுத்தறுத் தூநு. அவயோடு கல்பிசிறுநூ. 5அவரை அவையாஸாதைக்கு பியிஸ்கிவூநல்லாதெலை கொல்லுவாங்குதூ அயிகார. அவன்கு கொடுத்திருந்தில்லை. அவ ஏதிசிப்பு வேரெ மனு சுப்பு தெசீ குத்துவோசுத்தத்துபோலெல் ஆயிருநூ. 6ஆக காலத்து மனுசுப்பு மறன். அவன் கிக்கு; ஏற்கான் அவர் கண்ணதூ குதில்; அவர் மறிகால் கொதிக்கு; ஏற்கான் மறன். அவரை விட்ட கூடிபூக்கு.

7வெட்கிலியுரெ ரூப் யுவதினூ கருகிய குதிரக்குடெட்டினு துலு. அவயுரெ தலயில் பொன்கிரீடமு ஒத்துபோலெலயு. முவ. மனுசுப்புவ. போலெலயு. ஆயிருநூ. 8அவயுரெ முடி ஸ்திக்குடெ முடிபோலெலயு. பல்லுக்கீ ஸி. ஹத்தினேரித்துபோலெலயுமாயிருநூ. 9ஹருஸு கவசத்தினு துலமுமாய கவச. அவ யிசிப்பு நூ. அவயுரெ சிரிக்குக்குடெ ஶவ்வு. யுவதினூ பாண்டு பல்லுந அவவயி மண்ணுடெயு. குதிரக்குடெயு. ஶவ்வு அதினு துலமுமாயிருநூ. 10தேஜுக்குக்குதூ துபோலெலனவய்கு வாலு. விஸ்முத்து. உள்ள. மனுசுப்பு அவையாஸாதைக்கு பியிஸ்கிவூ வாநுதூ ஶக்தி அவயுரெ வாலிருநை. 11அரசாயாயர்த்தத்தினால் புதுத் துவர் அவயுரெ ரா ஜாவாயிருநூ. அவன்கீ பேர் ஏவுபொயலை சுயில் அவவுடோன் ஏற்கானுமான்.

12எனாமதைக்கஷ்ட. கஷின்து: ரண்குக்கஷ்ட. ஹது ஹனி வாநுநூ.

13அநாமதை புதுத் காபூத. உடுதி. அ பூாஸ் வெவ்வான்கியிலியுதூ ஸம்ரூதாயாகபி தந்தினால் கொஸுக்குதின்னின் ரூ ஶவ்வு. ணான் கேட்டு. 14காபூத. வஹிசிறுந அநாமதை புதுதோக. “யுப்ரெக்ஸ்மஹாநமியியுரெத்தி ரத்து ஸபாயிசிரிக்குன நாலு புத்தூரையு. அசிசிப்புவிட்டுக்” ஏற்கான் ஆ ஶவ்வு. பரிணது. 15மனுசுப்புரிஞ் முனிவெராடு ஹாக்கெனத கொநூ குதியுவான் ஹரத வர்ஷ. ஹரத மாஸ. ஹதெ

திவஸ. ஹதெ மளிக்குரிலேக்கு கருக்கி நிர்த்தியிருந நாலுபுத்தூரையு. அசிசிப்பு விடு. 16அஶவாருஸ்ராய செஸ்கிக்குரெ ஏற்று. பதினாயிரத்தினால் ஹருபதினாயிர. மடன்கு அவருடெ ஸ.வு ணான் கேட்டு.

17ணான் தமிழ்நாட்டில் கௌ குதிரக்கு. அதினேஞ்சு ஹருநாவரு. ஹபுகார. ஆயிருநூ: குதிரபூரித்திருநாவர்க்குதினிவு. ரக்தனி வயு. ஸமக்குவர்ண்ணவுமாய கவச. உண்ணாயி வாநூ. குதிரக்குடெ தல ஸி.பண்ணுதூரெ தல போலெ; அவயுரெ வாயின்னினு தியூ. புக்கு. ஸமக்குவு. புரைப்பூநூ. 18அவயுரெ வாயின்னினு வமிசுதி, புகு, ஸமக்கு. ஏற்கானி மனு வாயக்கால் மனுசுப்புரிஞ் முனிவெராநூ கொல்லுப்பெட்டு. 19குதிரக்குடெ ஶக்தி அவயுரெ வாயிலு. வாலிலு. ஆயிருநூ; வாலாக்கட, ஸந்த்தனத்தூலைதலயுத்துமா யிருநூ; அதூபதேயாசிப்புரி அவ முளிவெல்பிசிறுநாத்.

20ஹு வாயக்கால் கொல்லுப்பூதெல ஶேஷி சூ மனுசுப்புரி, லுதனைதூ, காளாங்கோ கேசீ காளாங்கக்காங்கோ கஶிவிலூத்தையு, பொன், வெஷ்டி, லாக், கல்லு, தடி ஏற்காவெக்காண்ணுதூ மாய விழாவைதெலையு. ஆராயிக்காவதெலை. தண்ணுதெ கெபூளிவிட்டு மானஸாநாதெப்போலில்; 21தண்ணுதெ கொலாபாரகா, முறவாரு, புரி நாட்பூ, மோசன். ஏற்காவெயப்புரி அங்குதபி சுதுமில்லை.

ஏதையு. செவிய புச்சத்தக்குதூது.

10 மேல். யரிச்சு, தலயில் மாவி ழூள்ளின்சு, முவ. ஸுநைபேபூலையு. பாண்ணசீ அர்஗்னிஸ்த. ல.போலெலயு. உத்தி வெலவாாய மரூருபுதூந் ஸம்ரூத்தின்னின் ஹின்னாதையு. ணான் கள்ளு. 2அவன்கீ கெதியில் தூரை ஏரு செருபுச்சத்தக்குதூந் உண்ணாயிருநூ. அவன் வலாக்காது கடலியேலு. ஹடக்காது கரயிலு. வச்சு. 3அவன் ஸி.பா. அலாரு. போலெல அதூபுத்தத்தில் ஆர்த்து. அபோஸ் ஏத்துக்கியுரெ ஶவ்வு. முஞ்சனி. 4புத்துக்கியுரெ ஶவ்வு. முஞ்சனியபோஸ் ணான் ஏத்து துவான் தூநின்தூ. ஏற்கான் ஸம்ரூத்தின்சினுதூ ஶவ்வு. ஏற்கோக், “புத்துக்கியுது கத்திலுரெ பாண்தர் முடியிடுகு, ஏற்றுத் தூத்” ஏற்கான் பாயுதையு. ணான் கேட்டு.

5கடலியேலு. கரயிலுமாயி னில்கூந விய. ணான் கௌ புதுத் வலத்துகை ஆகா ஶாத்தைக் குதிர்ததி. 6“ஹனி கேட்டு. தாமஸிக்கையி லீ; ஏதாமைதை புதுத் காபூத. உதுவான் போ குநூ. ஆ நாமதைக்கீ காலத்து வெவ்வதி

7 11அவைத்து ஏற்கான்தினாக்கு. அபூரவழாஸ் ஏற்கான்தினாக்கு. அந்தம். ஸஸ்கிக்குநாவர்

ശ്രീ മർമ്മം. അവിടുന്ന് തന്റെ ഭാസമാരായ പ്രവാചകരാഡോട് അറിയിച്ചിരുന്നപ്രകാരം. നിറ വേറു്.” എന്നിങ്ങനെ 7 ആകാശവും. അതിലും ഇള്ളതും. ഭൂമിയും. അതിലുംഇള്ളതും. സമുദ്രവും. അതിലുംഇള്ളതും. സൃഷ്ടി പ്രവന്നും. എന്നേക്കും. ജീവിക്കുന്നവനുമായവൻ്നെന്നും നാമത്തിൽ സത്യം. ചെയ്തു പറഞ്ഞു. 8 സർമ്മഗ്രാതിൽനിന്നും താൻ കേടു ശ്രദ്ധിച്ചു. പിണ്ടു. എന്നോട്, “നി ചെന്ന സമുദ്രത്തിനേലും. കരയിലുമായി നില്പക്കുന്ന ദുതൻൻ കൈയ്യിൽ തുറന്നിരിക്കുന്ന പുസ്തകച്ചുഡും വാങ്ങുക” എന്നു പറഞ്ഞു.

9 അങ്ങങ്ങനെ താൻ ദുതൻൻ അടുക്കൽപ്പെട്ടും ആചെറുപുസ്തകകും. തരണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. അവൻ ഫോനാട്, “ഈതു മാങ്ങി തിന്നുകൊണ്ടു, ഇതു നില്ലൻവയറ്റിനെക്കുപോകും. വായിലോ തെൻപോലെ മധ്യരൂമായിരിക്കും.” എന്നു പറഞ്ഞു. 10 താൻ ദുതൻൻ കൈയ്യിൽനിന്നും ആചെറുപുസ്തകകും. വാങ്ങിയിരുന്നു. അത് എൻ്റെ വായിൽ തെൻ പോലെ മധ്യരീച്ചുകും ലും. തിന്നുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വയറു കയ്യച്ചുപോയി. 11 പിന്നെ അവൻ എന്നോട്, “നി അനേകം ജനവിഭാഗങ്ങളും. രാഷ്ട്രങ്ങളും. കാഷകൾ ഉള്ളവും. രാജാക്കന്നാരെയുംപറ്റി പ്രവചിക്കണം.” എന്നു പറഞ്ഞു.

ഒന്നു സാക്ഷികൾ

11 അനന്തരം, ദണ്ഡുപോലെയുള്ള ഒരു അളവുകേണ്ട എൻ്റെ കയ്യിൽ നന്നിട്ട് എന്നോടുപറഞ്ഞു: “നിചെന്നു ദേവബാലയും. ധാഹപിവും. അവിടെ ആരാധക്കുന്നവരെയും. അളക്കുകു. 2 ആലയത്തിനു പുറത്തെ പ്രാകാരം. അളക്കാതെ വിട്ടുകുകു. അതു വിജാതിയർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അവൻ വിശ്വദഗർഭത്തെ നാല്പത്തിരഞ്ഞുമാസം. ചവിട്ടിമെത്തിക്കും. 3 എൻ്റെ ഒന്നു സാക്ഷികൾക്കും താൻ അധികാരം. നല്കും. അവൻ ദുര്ശ്ശിലെ ധരിച്ചുകൊണ്ടു ആയിരത്തിലുതന്നുണ്ടിന്നു. അറുപതു ദിവസം. പ്രവചിക്കു. 4 ഹവർ ഭൂമിയുടെ കർത്താവിൻ്നെന്നു സന്നിധിയിൽ നില്പക്കുന്ന രണ്ട് ഓലിവുമരങ്ങളും. ഒന്നു പിളക്കുത്തണ്ണുകളും. ആകുന്നു. 5 അവൻകു ദോഷം. വരുത്താൻ ആക്കേക്കിലും. ഇച്ചപ്പെടിച്ചാൽ അവരുടെ വായിയിൽനിന്നുതിപുറപ്പെട്ട ശത്രുക്കെ ഒഴി ദഹിപ്പിച്ചുകളയും. അവൻകു ദോഷം. വരുത്താൻ ഇച്ചക്കുന്നവൻ ഇങ്ങനെ മരിക്കണിഞ്ഞിലും. തേങ്ങളുടെ പ്രവചനകാലത്തു മഴപെയ്യാതവല്ലും. ആകാശം. അടച്ചുകളയുവാൻ ഇവർക്ക് അധികാരമുണ്ട്. വെള്ളം. രക്തമാക്കുവാനും. ഇച്ചപ്പെടിക്കുണ്ടോള്ളും. സകല ബാധകളാലും. കൂമിലെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുവാനും. ഉള്ള അധികാരവും. ഇവർക്കുണ്ട്.

7 അവൻ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം. പുർത്തിയാക്കി

കഴിയുവോൾ അഗാധമർത്തത്തിൽനിന്നും. കയറിവരുന്ന മുഗം. അവരോടു യുദ്ധം. ചെയ്തു അവരെ കീഴടക്കി കൊന്നുകളയും. 8 അവരുടെ കർത്താവു ക്രൂഡിക്കപ്പെട്ടുതും. അലക്കാതികമായി സൊദോം. എന്നും. ഇംജിപ്പറ്റുന്നതുമായ മഹാനഗരത്തിൻ്റെ വീഥിയിൽ അവരുടെ മുത്തേഹം. കിടക്കും. 9 സകലജനവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും. ഗോത്രങ്ങളിൽനിന്നും. ഭാഷകളിൽനിന്നും. രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും. മുള്ള ജനങ്ങൾ മുന്നറിവപു. അവരുടെ മുത്തേഹം. കാണും. അവബയ കല്പിയിൽ വയ്ക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയുമില്ല. 10 ഈ പ്രവാചകരാർ രജുപുരും. ഭൂവാസികളെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചുതുക്കാണെങ്കിൽ. കുവാസികൾ അവരുടെ മരിയുന്നതിൽ സംഭാഷിച്ച് ആഹ്വാദം. കൊണ്ടാടുവാൻ അനേകം സംശയം. സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുവായയും.

11 മുന്നും ദിവസത്തിനുശേഷം. ദേവത്തിൽനിന്നും ജീവിക്കാശം. അവരിൽ വന്ന അവർക്ക് കാലുനി നിന്നും. അവരുടെ കണ്ണവർ ദേപരവശരായി. 12 പിന്നെ, “ഈവിടെ കയറിവരുവാൻിൽ” എന്നു സർമ്മഗ്രാതിൽനിന്നും. തങ്ങളാടു പറയുന്ന ഒരു മഹാശശ്വിം. അവർ കെട്ടു. അവർ ഒരു മേഖത്തിൽ സർമ്മഗ്രാതിലേക്കു കയറിപ്പോയി. അവരുടെ ശത്രുകൾ അവരെ നോക്കിന്നു.

13 ആ മണിക്കൂറിൽത്തന്നേ ശക്തിയേറിയ ഒരു ഭൂക്കം. ഉണ്ടാവുകയും. നഗരത്തിൻ്റെ പത്തിലെബാരു ഭാഗം. തകർന്നുവീഴ്ക്കുകയും. ചെയ്തു. ഭൂക്കവത്തിൽ ഏഴായിരം. പേരെ കൊല്ലുപ്പെട്ടു; ശേഷിപ്പുവർ പരിശ്രാനരായി സർഘത്തിലെ ദേവവത്തെ മഹാത്മപുട്ടുത്തി.

14 രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടം. കഴിഞ്ഞു. ഇതാം, മുന്നാമത്തെ കഷ്ടം. വേഗം. വരുന്നു. ഏഴാമത്തെ കാഹരം.

15 ഏഴാമത്തെ ദുതൻ കാഹരം. ഉണ്ടി. അപോൾ “ലേക്കരാജതം. നമ്മുടെ കർത്താവിന്നും. അവിടുത്തെ ക്രിസ്തവും. ആയിരത്തിൽനിന്നും; അവിടുന്ന് എന്നേന്നേക്കും. വാഴും.” എന്നു സർഘത്തിൽ ഒരു മഹാശശ്വിംഞ്ഞായി.

16 ദേവവസന്നിയിയിൽ സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ഇരുപത്തിനാലും മുസ്തകാർക്കുംബിഞ്ഞുവിണ്ണു. ദേവവത്തെ നമസ്കരിച്ചുകൂട്ടുന്നും. ഇപ്പോൾ. പറഞ്ഞു:

17 “ആയിരിക്കുന്നവനും. ആയിരുന്നവനുമായ സർവ്വശക്തിയുള്ള ദേവവമായ കർത്താവേ, അവിടുന്നുമഹാശക്തി ധരിച്ചു വാഴുകയാൽ തങ്ങൾ അഭ്യരിയ വാഴ്ത്തുന്നു.

18 രാജ്യങ്ങൾക്കുംപു; അവിടുത്തെ ക്രോധവും. വന്നു. മരിച്ചവരെ നൃതയം. വിധിക്കാനും. അവിടുത്തെ ഭാസരായ

புவாசகங்களை. அவிடுதை நாம் தெரு ஆடுதிக்குடும் பெறியவறு. வலிய வழுமாய விஶுவம்புக்கூடு. பிரதிமலா. கொடுக்கானு. -அமிழை நல்லிப்புக்குங்குவரை நல்லிப்புக்காங்குமுதல் ஸமய. வனிதி கூங்கு."

19அபூர்வ ஸம்முத்திலை விஶுவமங்கிற. தூங்கு; மனிதன்னிகுத்தித் தெவாத்தினென்ற நியமபூதக். காளப்பூடு. மின்மலு. நாவறு. ஹடிமுஷகவு. டுகவறு. வலிய கஞ்சஷு. உண்ணாயி.

ஸ்த்ரீயு. ஸ்த்ரீவு.

12 ஸம்முத்தித் வலிய ரெட்டால். காளப் பூடு. ஸுஞ்சு வங்கமாயி யதிபு ஏறு ஸ்த்ரீ! அவஜூட கால்கிளித் தாங்கள்; தலயித் பட்டெலு நக்கடு. கொள்ளுதல் கிரிள். 2அவர் ஸ்த்ரீனியாயிருங்கு. ஹாருடோவாவிகால் அவர் நிலவிடி பூடு. 3அபூர்வ ஆக்காஶத்தித் தெருநாரத்தால். பற்று கஷ்மாயி! எஷு தலயு. பற்று கொடுபு. தலக்குத் தேஷு கிரிடவு. தினிரெவுமுதல் ஏறு மஹாஸ்ரபு. 4அவர் ஆக்காஶத்திலை நக்கடு நெல்லைக்காலை வாத்தகைளை வலி சூக்குடு வூமியிலேக் எரின்னது. ஜனிப்பாலுடன் கூட்டிய விழுஞ்சான் ஸர்பு. ப்ரஸவமடுத்திரு ன ஸ்த்ரீயுட முங்கி நிலகூட்டு. 5ஹினியுகோல்கொள்கு ராஜ்ஞாஞ்சே ரெக்கு வாங்குதல் ஏரளைக்குடுதலைக்கூடு. அவிடுதை ஸி.பா ஸந்தைலேக்கூடு. கூடு ஏடுக்கப்பூடு. ஸ்த்ரீ மருஷுமியிலேக் ஸ்தாபோயி. அவிடெ 1,260 தி வஸ. அவை ஸாக்ஷிக்குவான் தெவங் அவர்கள் ஏறு ஸ்த்ரீயுடு.

7அந்தந. ஸம்முத்தித் தூய. உண்ணாயி. மி வாயேலு. அவளென் டுத்தாரு. மஹாஸ்ரபு தெதாடு தூய. அவிடுதை ஸ்த்ரீவு. அவளென் டுத்தாரு. ஏறுதிர்த்து தூய. செய்து. 8ஏர்கால் அவர்க்கு விஜய. லடிசிலி; ஸம்முத்தித் தெவங்குதல் ஸ்த்ரீயுடு நம்மல். பிளை கள்ளத்து மிலி. 9டுதலத்தை முடுவுவத் வഴித்தெரி கூங்கவங்கு. பிராப் ஏற்குங்கு ஸாத்தான் ஏற்குங்கு. பேருதலைவுமாய பாய பாயிரென தலத்திட்டு கூங்கு. அவெனயை. அவெநாடுகுடுட அவளென் டுத்தாரையு. ஆமிதிலேக்கு தலத்து கலைங்கு. 10அபூர்வ ஸ்தான் ஸம்முத்தித் தெவங் மஹாஸ்ரபு கேடு:

"ஹபூர்வ நம்முட தெவாத்தினென்ற கஷ்மாயு. ரக்காயு. ராஜ்யவு. தலென் கிஸ்துவினென் ஆயிப்பறுவு. வனி ரிக்குங்கு. நம்முட ஸஹாவரை

தெவங்கியியித் தெவங்கு கூடு. புமுத்துப் பெறு அபவாடியை தலத்திட்டு கலைங்குவெல்லோ. 11அவர்க்குத்தாடினென்ற கெத்ததை எலு. தண்ணுடு ஸாக்ஷு வசாத்தை எலு. அவளென் ஜயிசு; மரளா. வரையு. தண்ணுடு ஜீவிததை அவர்க்கு ஸ்தேவிப்புதுமிலி. 12அதிகால் ஸம்முதலே, ஸம்முதலைக்கே, ஸ்தேஷுப்பிளிஸ்! ஏர்கால் டுமியை, ஸமுத்துமே, நினைச்சுக் கொயோ கங்கா! தனிக் கொப்பகால மேயூதல் ஏர்காலை பிராப் வலிய கோயாதை நினைஞ்சுட அடுக்க வேக்க ஹாணிவப்பாக்குங்கு."

13தெரு டுமியிலேக்கு தலத்திகலைங்கு வெங்கு கள்ளபோசு மஹாஸ்ரபு. ஆண்ணக்குடியை பிராப்பிக்குவான் பிள்ளை டந்கு. 14மருதுமியித் தலென் ஸ்தலத்தைக்கு பின்னுபோகேங்கள்தினு ஸ்தீக்கு வலிய கஷு களென் ரெடு சிரிகு நல்கப்பூடு. அவிடெ ஸம்முத்தித்தினு அக்கலையாயி அவைஞ்காலவு. காலன்தலு. காலார்வவு. ஹோடி கெசிசு. 15அபூர்வ ஸ்தீலை ஜலப்பவாடவளியை ஜூக்கி கலையுவான் ஸர்பு. தலென் வாயித்தினு நடிபோலைவெலுதல் புருபூடுவிசு. 16ஏர்கால் டுமி ஸ்த்ரீயை ஸபாயிசு; அது வாய் தூரங்கு. ஸர்பு தலென் வாயித்தினு புருபூடு விசு நடியை விழுஞ்கிகலைங்கு. 17மஹாஸ்ரபு. ஸ்த்ரீயைக்காவிசு; அவஜூட ஸந்தை கலைத் தேஷுப்பிரிக்கைங்குவரு. தெவாத்தினென்ற கல்பகால் அங்குசரிக்குங்குவரு. யேஶு விளென் ஸாக்ஷு. உதல்வருமாய ஜங்கங்கோடு யுலு. செய்வான் மஹாஸ்ரபு. புருபூடு. அவர்க் கமுந்திரதை மளாலிமேன் நின்கு.

ஸமுத்தித்தினு கயரிவு முரு.

13 ஸமுத்தித்தினு ஏறு முரு. கயரி வருந்து ஸ்தான் கள்ளு. அதிகர் பற்று கொடுபு. எஷு தலயு. கொடுபுக்குதல் பற்று கிடிடவு. தலக்குத் தெவங்புஷ்ணங்காமங்கு. உண்ணாயிருங்கு. 2ஸ்தான் கள்ள முரு. புதுதிப்புலி க்கு ஸபுதவு. அதிகளென் பாடுஞ்சு க்கடி யுடேதைபோலெலயு. வாய் ஸி.பாத்தை ரென்ற தூபோலெலயு. ஆயிருங்கு மஹாஸ்ரபு. தலென் சக்தியு. ஸி.பா ஸந்தை வு. வலிய அயிகா வு. முத்தைத்தினு கொடுத்து. 3முத்தைகளென்ற ஏறு தலயித் தாரகமாய முரிவெடுதாயி காளபூடு. ஏர்கால் அ முரிவ் கரின்கு ஹோயி ரூங்கு. ஸர்புதுமியு. முருதை கள்ளு விள்மய தெதாட பிள்ளைக்கு. 4முத்தைகள் அயிகார. நல்கியத்தினு மங்குசுர் மஹாஸ்ரபுதை ஆராயிசு. "முருதைபோல ஆருதலு?"

അതിനോടു യുഖ്. ചെയ്യാൻ ആർപ്പാപ്തരു്? ”
എന്നു പറസ്തു മനുഷ്യർ മുഗ്ഗത്തെ നമസ്കർണ്ണ ചൂഡി. വീവിധം ദേവദാനുഷ്ഠാനവും സംസാരിക്കുന്ന വായ് അതിനു ലഭിച്ചു. നാല്പത്തിരഞ്ഞു മാസം പ്രവർത്തിപ്പാനുള്ള അധികാരവും. അതിനു നല്കുമ്പേണ്ടും ദേവദാനത്തിനെതിരെ ദുഷ്ടണം. പറയുവാൻ, അവിടുത്തെ നാമത്തായും കുടാര എന്നയും, സർബ്ബവാസികളെയും, ദുഷ്കിശുവാൻ അതു വായ് തുറന്നു, 7വിശ്വമരൈടു യുഖ്. ചെയ്ത് അവരെ കീഴടക്കുവാനുള്ള അധികാരവും. അവനു നല്കി. സകലഗോത്രങ്ങളുടെയും ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും ഭാഷകളുടെയും രാജു അല്ലെന്നയും. മേൽ അവൻ അധികാരവും. ലഭിച്ചു ശിലാക്കൾസ്ഥാപനമുതൽ അംഗൂഹപ്പേട്ട കൃഷ്ണ ദിക്ഷിംഗം ജീവിപുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതിയിട്ട് പ്ലാതം സകല ഭ്രാന്തികളും. അതിനെ ആരാധിക്കു. 9ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കുട്ട്. 10അടി മരത്താനിനായുള്ളവൻ അടിമത്താനിലേക്കു പോകു. വാളാൽ കൊള്ളപ്പെടുത്തുവാൻ വാളാൽ കൊള്ളപ്പെട്ടു. വിശ്വമരുടെ വിശാസ്തതയും സാറിപ്പണ്ടുതയും. ഇവിടെയാണു ആവശ്യം. ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള മുഗ.

11 ഭൂമിയിൽനിന്നു മരറാറു മുശ. കയറി വരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ആടിനുള്ളിട്ടുപോലെ അതിനു രണ്ടു കൊഡ്യുണ്ണായിരുന്നു. മഹാസർപ്പ പ്രത്യേകപ്പോലെ അതു സ.സാർപ്പി; 12 അതു ഓന്നാ. മുഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ഏല്ലാ അധികാരവും പ്രയോഗിക്കുകയും ഭൂമിയായും ഭൂവാസികളെയും, കൊണ്ട്, മാരകമായ മുറിവുണ്ണിപ്പോയ ഓന്നാ. മുഗ്ഗത്തെ ആരാധിപ്പിക്കുകയും. ചെയ്തു.

13 അതു വലിയ അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു; മനുഷ്യർ കാൺകെ ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു തീ ഇരക്കുകകൂടി ചെയ്തു. 14 മുഗ്നത്തിൻറെ മുസിൽ ചെയ്യുവാൻ തനിക്ക് അനുപാദം ലഭിച്ചിരുന്ന അടയാളങ്ങൾക്കാണ് അതു ഭൂവാസികളെ വഴിതെറിക്കുകയും വാളാൽ മൂലിക്കേറിട്ടും. ജീവൻസ്പാഹിച്ച മുഗ്നത്തിൻറെ പ്രതിഭ നിർമ്മിക്കുവാൻ അവരുടെ പരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. 15 മുഗ്നത്തിൻറെ പ്രതിമ സംസാരിക്കുന്ന കമ്പാളയും. അതിനു ജീവിക്കാനും നിർക്കുവാനും. മുഗ്നത്തിൻറെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കാതെവരെഡാക്കുകയും. ഏകാലിക്കുവാനും. അതിന് അധികാരം ലഭിച്ചു. 16 ചെറിയവരും വലിയവരും, ധനികരും ദർബരും, സംസ്കാരവും. അടിമകളുമായ സകലരും. വലത്തു കൈയറിലോ നെറ്റിമേലോ മുട്ര പതിക്കണമെന്ന് അതു നിർമ്മാണിച്ചു. 17 മുഗ്നത്തിൻറെ നാമമോ നാമത്തിൻറെ സംഖ്യയോ ആയ മുട്ര എറ്റിട്ടില്ലാത്ത ആർക്കു ക്രയവിക്രയം. സാധ്യമല്ലാതാക്കുവാനായിരുന്നു ഒരു.

കുണ്ടാട്ടു. നൃഗിനാല്പത്തിനാലായിരു. പേരു.

14 പിന്നെ സിയേരാൻമലയിൽ കുഞ്ഞാടു്
എന്നിയിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ നാമവു്
പിതാവിന്റെ നാമവു് എഴുതിയിരിക്കുന്ന നൂറ്റ്
നാല്പത്തിനാലായിരും പോറു് നിലപ്പക്കുന്നതു
ഞാൻ കണ്ണു് 2വെള്ളിച്ചാട്ടത്തിന്റെ ഇരുവയ്ക്ക്
പോലെയു് ശക്തമായ ഇടിമുടികൾ പോലെയു്
സാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു്
വിശ്വവായനക്കാർ വിശ്വ മിച്ചുനേരാഴിഞ്ഞ
കുന്നതുപോലുള്ള ശബ്ദമായിരുന്നു ഞാൻ
കേട്ടത് 3സിംഹാസനത്തിനു് നാലു ജീവികൾ
കു് മുപ്പുനാർക്കു് മുഖ്യാകെ അവർ പു
തിയൊരു പശ്ചാത്യാടി ഭൂമിയിൽനിന്നു് വിശ്വദക്ഷ
ക്രഷ്ണപു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരും പോർ
ക്രിസ്ത്യാനിതു ആർക്കു് ആ പാട്ടു പാരിക്കുവാൻ കഴി
ണ്ടില്ലു് 4അവർ കന്നുകക്കാരകയാൽ സ്വന്തിക്കളു
മായി മാലിന്യപ്പെട്ടാത്തവർ ആയിരുന്നു് കു
ഞ്ഞാടു് പോകുന്നേടത്തല്ലോ അവർ അവിടു
തെത അനുഗ്രഹിക്കുന്നു് ഒദ്ദേശത്തിനു് കുഞ്ഞാ
ടിനു് ആദ്യഫലമായി അവരെ ഭൂമിയിൽനിന്നു്
വിലച്ചക്കു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു് 5അവരുടെ വാ
യിൽ വ്യാജമുണ്ടായിരുന്നില്ലു് അവർ നി
ഷ്കളുകളാൽ.

മുന്നു ഭൂതമാർ

“ മെറ്റാരു ദുതൻ മധ്യാകാശത്തിൽ പറക്കു
നന്തു തോൻ കണ്ണ്. സകല രാജ്യങ്ങളിലും,
ഗോത്രങ്ങളിലും. ഭാഷകളിലും. ഉള്ള സമസ്ത ഭൂ
വാസികളോടു. അറിയിക്കുവാനുള്ള നിത്യസൃഷ്ടി
പിശേഷം അവർക്കു പകൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 73
തൻ അത്യുചുത്തിൽ വിളിചുപ്പു പാണ്ടു:
“വൈവത്തിന്റെ നൃായവിധിയുടെ സമയം.
അടുത്തിരിക്കയാൽ വൈവത്തെ തെപ്പുട്ട് അവി
ടുത്തെങ്കു മഹിതാ. കൊടുപ്പിന്; അവിടുത്തെ
നൃായവിധിയുടെ സമയം. വന്നിരിക്കുന്നു. ആകാ
ശവും. ഭൂമിയും. സമുദ്രവും. നീരുറവുകളും. സു
ഷ്ടിപ്പവെന്ന അരാധിക്കുവിൽ.”

“ രണ്ടാമതൊരു ദുർഘടൻ പിന്നെച്ചുന്നു; “വിണ്ണപ്പോയി! തന്റെ അന്ത്യവസ്ഥയുടെ ഫകായമദ്യം രാഷ്ട്രങ്ങളെ കുടിപ്പിച്ച മഹതിയാം ബാണി ലോൺ വിണ്ണപ്പോയി! ” എന്നു പറഞ്ഞു.

“അവരുടെ പിന്നാലെ മുന്നാമത്താരു ദുർഘ്ര വന്ന് അത്യുചൂഷ്ടിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “ആ ഒക്കിലും മുഗ്ഗരത്തയും അവൾക്ക് പ്രതിമരയയും അതായിക്കൊക്കയും നന്നിയിലേഡു ഒക്കയിലേഡു

അവണ്ണി മുഴു പതിക്കുകയും ചെയ്താൽ
 10 അവന്നും വെദവക്കാപ്പത്തിണിശ്ശീ പാതയ്ക്കിൽ
 നിന്നിച്ചിരിക്കുന്ന വെദവക്കാധമന വിരുമുള്ള
 വിശ്വാസ കുടിക്കേണ്ടിവരു. വിശ്വാസവുത്തമാരു
 എയും കുഞ്ഞാടിണിശ്ശീയും മുമ്പാകെ തയിലും
 ഗ്രാമക്കാരിലും. അവനെ ദണ്ഡി പ്രിക്കും.
 11 അവരുടെ ദണ്ഡന്തതിണിശ്ശീ പുക എന്നെന്ന
 നാമക്കു പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മുഗ്ധതയും
 അതിണിശ്ശീ പ്രതിമയയും. ആരാധകക്കുന്നവർ
 കൂം. അതിണിശ്ശീ നാമന്തതിണിശ്ശീ മുഴു സികിൽ
 കുറുന്നവർക്കും. രാവും. പക്കലും. രൂപ സാസ്ഥമതയു
 മുണ്ടാക്കയില്ല. 12 വെദവക്കലപനകളും. യേശുവി
 ല്യൂഡ് വിശ്വാസവും. കാത്തുരകാളിള്ളുന വിശു
 ഭവരുടെ സഹിഷ്ണുത ഇവിടെ ആവശ്യം.
 13 അപ്പോൾ ഞാൻ സാർദ്ദാതിൽനിന്ന് ഒരു
 ശബ്ദം. കേട്ട്: “എഴുതുക, ഇപ്പോൾമുതൽ
 കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന മൃതമാർ അനുഗ്രാ
 പിതാർ.”

“അങ്ങത് അവരുടെ തങ്ങളുടെ അധികാരങ്ങളും നിന്നും വിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ പ്രവർത്തികൾ അവരെ പിന്തുടരു.” എന്ന് അത്മാവു പറയുന്നു.

ഭൂമിയിലെ കൊയ്തൽ

14 പിന്ന താൻ കണ്ടത്: ഇതാ ഒരു
വെൺമേലം. അതിനേൽക്കും മനുഷ്യപുത്രനു²
സദ്യഗനായ എവൻ ഇരിക്കുന്നു. അവൻറെ
തലയിൽസർപ്പകിടി; അവൻറെക്കയിൽ
മർച്ചയുള്ള അരിവാശ. 15അന്നത്ര മറ്റാരു ദു
തൻ വിശ്വാമരിത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു
മേലത്തിനേൽക്കുന്നവനോടു ഉച്ചതിൽ
വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “നിന്നെ അരിവാശ അയച്ച
കൊയ്യുക, കൊയ്ത്തിനു സമയമായി, ഭൂമിയിലെ
വിളവു കൊയ്ത്തിനു പാകമായിരിക്കുന്നു.”
16മേലത്തിനേൽക്കുന്നവൻ അരിവാശ ദു
ശിഖിപ്പാക്കി പ്രിഞ്ചമാം അധികിൽക്കായ്ക്കാം നടന്നു.

17வேளாரு புதுக்கு ஸரம்புத்திலை மலி ரத்தின்கிணு வங்கு. அவன்றெக்கடிலும் முழு சூரியூதை ஏறு அவிவாச் உண்டாயிருந்து. 18அதென்கிணியிமேல் அயிகாரமுதை மத்தாரு புதுக்கு யாபிளித்தின்கிணு வங்கு, முழு சூரியூதை அவிவாச் பிடிச்சிருந்துவங்காட், “நீன்ற முழு சூரியூதை அவிவாச் எடுத்து ஜுமிதிலை முடிதி திவாலூதித்தின்கிணு முடிதிரிக்குலக்கால் வேவாளி கூகு, முடிதிரின்கா பாக்கமாயிரிக்குடும்பு” என்ற உச்சத்தின் பிழிச்சு பாண்டு 19புதுக்கு அவிவாச் ஜுமிதிலேக்க் எரிவென்ற ஜுமிதிலை முடிதிரிக்கு பக்கால் வேவாளிச்சு வெவாக்காய்க்குளின்றி வலிய பக்கில் தூகு. 20நூற்றுத்தின்கிணு பூரின்துவப்பு அவை மலையில்பலித் தெடுதிக்கூலாடு. பக்கிலை

எழு வூயகச் சுப்பிக்குடி எழு ஆதார
15 என்க வழியூது. அத்துக்கவுமாய
 மரைந்தின் களை. எழு வூயக்குடி எழு ஆதார
 என. ஆ வூயக்கோடுக்குடி வெவலுகாய்.
 அவஸானிக்குடிநிடால் அவ அதிமொ
 யக்குத. 2பிள்ளைக்குல்லான் ஸ்பாக்கிக் குடும்பம்.
 போல எனு என்க களை; அதின்றி தீ
 ரத் முஶ, பிதிம, அதின்றி ஸ-வு ஏற்கு
 வயுநெமல் ஜய. டெட்டியவர் நில்குடிநிடு.
 களை. வெவற்றின்றி வீளக்கச் சிடிசு
 கொண்ட 3ஆவர் வெவ்வாஸங்காய மோசை
 குடும்பம். குறைஞ்சினியலை. பந்த ஹுபக்கூ. பந்த

କୁଣ୍ଡିତିକୁଣ୍ଡେଷ୍ଟ. ସାମ୍ରାଜ୍ୟତିଲ୍ୟଭ୍ରତ ସାହ୍ୟକୁ
ଚାରାମାକୁଣା ବିଶ୍ୱବମନୀର. ତୁଗାନୀରିକୁଣାନାତୁ
ଶାଙ୍କ କହ୍ନେ. ଆନନ୍ଦିମଳାଯକର୍ଣ୍ଣ ଏହିଥୁ. ପିଟି
ଖୁବକାଳେ ଦୃତହାରେ ଏହିଥେବେ, ମନ୍ଦିରରିତିରେ
ନିର୍ମାଣ ପରିଣାମବନ୍ଧୁ. ଅବସି ଶୁଭମନ୍ଦୁ, ଶୁଭମନ୍ଦୁ
ମାତ୍ର ଶବ୍ଦବିନ୍ଦୁରେ. ମାରିତାମୁ ପୋର୍କପ୍ରତ୍ୟୁଷ
ଯତ୍ତିରୁଣ୍ୟ. 7 ଅନ୍ତେଷ୍ଟର ନାଲ୍ବ ଜୀବିକଳିତିଙ୍କୁ
ଏହେନ୍ଦ୍ରମନ୍ଦୁ ଜୀବିକିଣୁଙ୍କ ବେଦବତିଙ୍କୁଠିରେ ଫୁକା
ଯ. ନିର୍ମିତିକିଣୁଙ୍କ ଏହିଥୁ ପୋର୍କକଲମାଞ୍ଚରେ ଏହିଥୁ
ଦୃତହାରକୁ. କୋଦକୁତ୍ତୁ. 8 ବେଦବତିଙ୍କୁଠିରେ
ତେଜର୍ପୁଣ୍ୟ. ଶକ୍ତିଯୁ. ନିମିତ୍ତମ. ମନୀର. ପୁକ
କୋଣାଙ୍କୁ ନିରାଜନାତ୍ମକ. ଏହିଥୁ ଦୃତହାରରେ ଏହିଥୁ
ବ୍ୟାଯକର୍ଣ୍ଣ କଷିତ୍ୟାନ୍ତରୁଵର ମନ୍ଦିରରିତିରେ ପ୍ର
ବେଶିକାଳେ ଆରମ୍ଭକୁ. କଷିତ୍ୟାନ୍ତିଲ୍ଲ.

കെടവരുകായത്തിന്റെ ഏഴു കലശങ്ങൾ

16 “നിങ്ങൾ പെന്ന് വെദവക്കോ ധനതിൻറെ എഴു കലഞ്ഞെല്ലു. ഭൂമി തിലേക്കു ഒഴിക്കുവാൻ” എന്നു മദ്ദരിത്തിൽ നിന്ന് അത്യുച്ചത്തിൽ അരുളിച്ചേയ്യുന്ന ഒരു ശബ്ദം. നൊൻ കേട്ടു. 2 കുന്നാം. ഭൂതൻ പോയി

a 14 ദാനീയങ്ങൾ 7:13 **b** 20 ഗ്രീക്കിൽ 1600 സ്വദേശിയ. ഏകദശം 180 മെത്ര (ഏകദശം 300 കി. മീറ്റ്)

தலைக் கலஶ குமியில் சீசு. முஹத்திரெள்ளி முஸுயூத்துவரையு. அதின்றி பிரதிமெய ஆறாயிக்குப்பாவருடையு. மேல் வழாது, ஆசிசுப் பிள்ளைத்துள்ளாயி.

3வெளா. புதன் தலைக் கலஶ. ஸமுத்திரீ சீசு; ஸமுத். மறிசுவரென் கக்தபோலை ஆயித்திருந்து; அதிலை ஸகல ஜீவஜா வணங்கு. பிறதுபோயி.

4முநா. புதன் தலைக் கலஶ. நடிக்கலிலு. நிழாவுக்கலிலு. சீசு. அவயிலை வெழுது. கக்தமாயித்திருந்து. ஜலத்திமேன் அயிகா மூத்து புதன் ஹண்ண பரியுந்து எநான் கேடு:

5 “ஆயிரிக்குநெங்கு. ஆயி வூநவங்மாய பரிஶுஹா, அண் ஹவயை நூய். வியிசுதிக்கொன் நிதிமான் தனை;

6அவர் அவிடுதை விடு வருடெயு. பிவா சக்காருடெயு. கக்த. பிறதுக்கால் தன்னர் அறீபி க்குநதுபோலை அவர்க்க் அணு கக்த. கூடிப்பான் கொடுத்திரிக்குநு வழா!

7அபோஸ் யாஹபி஠வு:

“உஷ், ஸம்புஷக்தியுத்துவமாய கர்த்தாவே, அண்டுயூர் வியிக்கச் சுத்துவு. நிதியுதுத்துவ”

எந்து பரியுந்து எநான் கேடு:

8நாலு. புதன் தலைக் கலஶ. ஸுதுநில் சீசு. அபோஸ் தீகொண்டு மஞ்சுப்புரெ பூட்டு கறிக்குவாநுத்து சக்தி ஸுருநு லதிசு. 9மஞ்சுப்புர் அதூப்பங்கள்தால் வெறு; ஏகிலு. மா நஸாந்தரபூட்டு வெவ்வெற்ற மஹதை பூட்டுத்தான் கூடுதலாத, அவர் ஹு ஸு யக்குடெமேன் அயிகாரமுத்து வெவ்வத்திரெள்ளி நாமதை புதிசுதெயுத்து.

10அன்று. புதன் தலைக் கலஶ. மு ஶத்திரெள்ளிஸிலாஸாநத்திரெண்டீ சீசு; அவ ரெள்ளி ராஜு. ஹருஷுபோயி. மஞ்சுப்புர் கங்கடத்தயால் நாவு கடிசுப்போகால் 11தன்ஜூர் பிள்ளைத்து வேடன் நிமித்த. ஸுருப்புத்திரெள்ளி வெவ்வெற்ற புதிசுதெயுத்து வெவ்வெற்ற தன்ஜூர்ப்புத்திரெண்டீக்கல்குரிசு மாநஸாந்தரப் பூட்டு.

12அநாக்கன்ற புதன் தலைக் கலஶ. யூப்ரெடி ஸ்ம்ஹாநத்திரீ சீசு. கிடக்குநின்குத்து ரா ஜா கைநாள்கு வசிசெயாருணைந்திரு அதிலை வெழுது. வரிப்போயி.

13பின்கீர்த மஹாஸ்ருத்திரெள்ளியு. மு ஶத்திரெள்ளியு. கல்துப்புவாபக்கரெள்ளியு. வா தித்தின்குநு வெழுதெப்பாலுத்து முநு அஸு

வாத்துக்காலை பூர்ப்புத்து எநான் களூ. 14அவ ஸம்புதூதியிலுத்துத் தாஜாக்கமைவை வெவ்வத்திரெள்ளி மஹாவிவாஸத்திலை யூப்பத்தி நாயி கூட்டுசூழ்க்கூவான் அவருடை அடுக்க வேக்க அடயாத்துக்கர்ப்புத்துக்காலை பூர்ப்புத்து ஹுதாத்தமாகக்கூடுதே.

15 ஹது எநான் கல்துக்கொபோலை வருநை! தலைக் கலஶ மஞ்சுப்புர் காளாத்தக்கைவெண். நாந்நாயி நக்காதி ரிப்பான் உள்ளநிறுந்து தலைக் கெள்ளி அகி ஸுக்ஷிசுப்புக்கொலுத்துநவான் லாஸுவான்.”

16அடிப்பாயலாக்கயில் ஹர்மநாக்கோன் ஏந்துபேருத்து ஸ்மலத்த் அவ அவரை கடுமிசு சேர்த்து.

17 ஏழா. புதன் தலைக் கலஶ. வாயு மஸ்யலத்தில் சீசு. அபோஸ் “ஸ்.வெிசு தீர்க்கு” ஏந்நாரு மஹாவெண். விஶுவுமனி ரத்திலை ஸிலாஸாநத்திரெண்குநு பூர்ப்புத்து. 18அபோஸ் மிளாலு. நாவு. ஹிதிமுத்துவெண். உண்ணாயி. ஹுமியில் மஞ்சுப்புந் உண்ணாயத்துமுதுதல் ஹங்குவரெயு. உண்ணாயிடிலூத்துவிய. வழுது. கக்தவுமாய ஏறு ஹுக்குப் பு. உண்ணாயி. 19மஹா நாரா. முநுவாஸங்குலாயி பிழர்க்கு. ஜவார் ஹுண்ணுதெட நார்ராஸ் வீள்ளுபோயி. வெவ்வத்திரெள்ளி மஹாதூக்காயமாயு. நிர்சு பா நபாது. மஹதியா. ஸ்வாஸ்திலோன்னினு நல்கு வாந்வேள்ளி வெவ்வ. அவாலை சூர்த்து. 20அடிப்பா வீரு. ஸ்வாஸ்திபூயி; மலக்கி காளானிலூத்தாயி. 21அடுக்குத்து. சுறுதாலத்துவித். ராமமுத்துக்கலூ கசி அத்தாக்காத்துக்குநு மஞ்சுப்புருதெமேன் மஷயாயி சொரின்து. கநஷயுமா ஸ்வாயுது அதூருமித்து. வெவ்வெற்ற புதிசு.

ஸ்ரத்திரையை தல்க்குநை ஸ்து

17 பின்கீர்த ஏழு கலஶமுத்து ஏழு புதனு தில் கெவால் வாக் ஏந்நோடு ஸ.ஸா சிசு: “வரிக், ஹுமியிலை தாஜாக்கமைவுமாயி வேஶுவுவுத்திரீயிலேப்பூட்டு தலைக் கேவால் வேஶுவு வுத்தியுமா வின்தைக்காலை ஹுவாஸிக்கலை மத்தைக்கியவது. 2வெறுவெலுத்திரையை ஹுரி க்குநாவலுமாய மஹாவேஶுவுதை ஸ்ரிக்ஷாவியி எநான் காளிசுத்தரா.”

3புதன் ஏந்ந ஆதமாவில் மருதுவி யிலேக்கு கொண்டுபோயி. அவிளா, ஏழு தலயு. பறது கொஸுமுத்துதாயி புதிசு நாமண்புர்க்கொண்டு நிருத்தை, கடு.சுவுப்பு நிருமுத்துமாய ஏறு முஹத்திரையை ஏறு ஸ்து ஹுல்க்குந்து எநான் களூ. 4எட்டு யூவுவர்ண்ணவு. கடு.சுவுப்புமுத்து வங்குதையில் ரயிசு. பொந்து. விலயேயிற ரைண்டுது. முது

കളും അണിണ്ടും തന്റെ ദ്വാർവ്വത്തിയുടെ
എച്ചർട്ടകളും അഴുവികളും നിറഞ്ഞ ഒരു
സാർല്ലപാനപാത്രം കൈയിലേറ്റിയുമിരുന്നു
5 മും നാമ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ എഴുതിയി
രുന്നു:

၁၀၃

കുട്ടിയാ. ബാബീലോൺ, വേദ

കൗണ്ടയു. ലൂമീസിലെ

രേച്ചർത്തകളുടെയും മാതാവ്യം

15 ദുരന്തൻ പിന്നിട് എന്നോടു പറഞ്ഞു: “വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതായി നീ കണ്ണ വെള്ളിൽ അന്തകളും പുറുഷാരങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും ഭാഷകളുമായും, 16 നീ കണ്ണ പത്രത്വക്കാഡുകളും മുഹമ്മദ് വേശ്യരെ വെറുതും അവാഴി ശാന്തയ്യും സന്തനയും

ମାକି ଅବଲୁଚ ମା.ସ. ତିକ୍କୁ କର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅଶୀନିତିରେ ଡାଳିପ୍ରିୟୁଷିକରିଯକର୍ଯ୍ୟ ଚରିତ୍ୟା । 17 ବୈଷଣିକରେ ପଚାଂ ପୁରୁତୀଯାକୁ ବୋଲି ତରଣୀ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ନିର୍ବୋଧୁବାଳ, ତଙ୍ଗଜୁଦ ରେଣ୍ଟାଯିକାର, ଏକାଶପ୍ରାୟରେତାର ମୁଶବିତର ଏହିପିକଳମାନୀ ବେଳିବ । ଅବଲୁଚ ହୃଦୟ ଆହିରେ ତୋକିପ୍ରିୟ । 18 ଟି କଣ ସଂତ୍ରେ ଭୁଲିଯି ଲେ ରାଜ୍ୟକଣ୍ଠରୁକରମେଳ ରଣ । ନାତନ୍ତୁ ମହାନଶରମାକୁଣ୍ଡ ।

ബാണിലോണിക്കർ പത്രം

18 അന്നത്തെ വലിയ അധികാരമുള്ള മദ്രാസുകളിൽനിന്നുണ്ടെങ്കിലും വരുന്നതു സ്ഥാൻ കണ്ണു. അവൻറെ തേജസ്സു കൊണ്ട് ഭൂമി പ്രകാശിച്ചു. 2അവൻ അതുപോൾ തിരികെ വിജയപറിഗത്തെ:

“விளைபோயி! மஹதியா.. வூவிலோள் விளைபோயி! அவர்க் டுடைஸ்கீ டி வாஸ்வு.. சுகல டுஷ்டாஸ்தாக்கலூரெடயு.. காலையுவவு.. அழையவு.. நினைவுமாய சுகல பக்ஷிக்கலூரெடயு.. தவாயியுமாயி ரிக்குன் ஃப்ரேஸ் ஜாதகலு.. அவற்றை வேற்றாவுத்தியூர் கோயம்பு.. குடிட்சி.. மூறியிலை ராஜாக்கணார் அவற்றுமாயி வேற்றாஸ்.. டாட்டி. டூறியிலை வூபா ரிக்ஸ் அவற்றை ஸுவலோலுப்பதற்குடையிக்குற்றாக் ஸுவங்கராயி.”

4മെറ്റരു ശബ്ദം തൊൻ സർവ്വത്തിൽ നിന്നു
കേടുത്:

“എൻറെ ആനമേ, അവളുടെ
പാപങ്ങളിൽ പക്ഷാളികളാകാതെയും.
അവളുടെ ബാധകളിൽ ഒഹരിക്കാരാ
കാതെയും അവളെ വിച്ചു പോരുവിൻ.
അവളുടെ പാപങ്ങൾ ആകാശ
തേരാളും. കുന്നുകുടിയിരിക്കുന്നു.
(അവളുടെ അകൃത്യങ്ങൾ ചെറവം
ഓർത്തിക്കാന്).

അവൾ തന്നതുപോലെ അവർക്കു മടക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ. അവൾ ചെയ്തതിന്റെ ഇരട്ടി അവർക്കു തിരികെക്കൊടുപ്പിൻ. അവളുടെ പാനപാത്രത്തിൽ, ഇരട്ടിയായി വരുമ്പിന്നാണ്.

“അവൻ തന്നെതാൻ മഹത്ത്വ
പെടുത്തുകയും സുവാലോലുപത്രയിൽ
ജീവിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ അന്തേ
അളവിൽ അവൻകു പീഡയും ദുഃ
വദും ലഭ്യമാക്കി. “താൻ രാജ്ഞി
യാൻ, വിധവയല്ല; താൻ ഒരിക്കലും
സും കാണുന്നതിലും”

മുഖ്യമായി പറയുന്നത് അവൾ സ്വന്തമായി പറയുന്നു.

8 துறுக்கிமின்ற. ஏடுபிவஸ்.கொள்ள மனம். ஆவுப். கச்சம். ஏற்னியூயகஶ் அவலுடையே வரு; அவலை தியின் பூட்டுக்கல்லூ. அவலை நூய். வியி கூடு வெவ்மாய கர்த்தாவு சக்தாக்கர்யாஜ் தனே.

9 அவலுமையி வேஶுங்ஸ். நடத்துக்கரு. அவலுடை ஸுவபலைலுபத்தின் பகுகாராகு கரு செய்த மூடியிலை ராஜாக்கூரை அவசர் கர்த்தியைதியுடைன்றி பூக் கள்க் அவலை சூப்பாலி கரண்ணு விலப்பிக்கு. 10 அவலுடை னன்யா. கள்கு பேடிச் அவர் ஆவுரைக்கானை:

“ஹா கஷ்ட! கஷ்ட! மஹாநாரய, ஸாவிலோனே, ஶக்தியுதை நாரமே, எரு மனிக்குருகொள்ள நிர்ணய நூயியியிவு வாயுவலேவா!”

அறை பாயு.

11 ஸர்ஜீ, வெஜதி, அமூலுருதைஞர், முத்துக்கரி, முதுபவஸ்துஞர், யூமவஸ்து, பட்டு வஸ்து, ரக்தா.வர, ஸுஶஸ்தக்திகர், தந்திரமிதவஸ்துகர், விலகுடிய மர, பிசுத், ஹருங், வெஜ்கல்லூ ஏற்னியகொள்ளு ஒது வஸ்துகர், 12 லவங், ஏறு, ஸுஶஸ்த ஶவுயாஞர், முந், குதுருக்கா, விழந், எலிவெஜ், நேரியமாவ், ஶைதன், காங்கா லி, அந்த, குதிர, ரம், மாங்காஞ்சேரி, மாங்காஞ்சேரி, ஏற்னிஞ்சென தண்ண் கரு ஒது கஷ்வடாஸாயங்ஞர் வாண்வான் அரு, ஹல்லாதி ரிக்கையாஜ் 13 லுனியிலை வூபாரிகர் அவலை சூப்பாலி கரயுக்கரு. ஆவிக்கூக்கரு. செயு.

14 னி கா.கஷிச் பல். நின்னித்தின்கு பொய் பூயினிக்கூநூ. நின்றி சுகல ஸுவத்து. மஹிமயூ. ஹனியைதிகலை. திரிசுகிட்டாத்தவி ய. மாண்ணபொயினிக்கூநூ. 15 ஹு வஸ்துகர்கொள்ள வூபார. செய்த் அவசிமுல, ஸுவத்தையுபர் அவலுடை னன்யாத்தாஜ் தெய் பெப்பு ஆருத்து நின்கூக்காள்க:

16 “அரயூ! அரயூ! மஹாநாரமே, நேர் மயுதை ஶஸ்வஸ்தவு. யூமவஸ் தவு. ரக்தா.வரவு. யலிச் ஸம்ஜீ, ரத்தாஞர், முத்துக்கரி ஏற்னியவுயாஜ் ஶைதி.ஏற்றுநாவலே, 17 ஹுத விபூலமா ய ஸுவத்து ஏரு மனிக்குர்கொள்ளு நிச்சுபொயலேவா.”

அறை பாண்ணு ஆவிச்சு விலப்பிக்கு.

அறை கப்பித்தாமாரு. சுகல க்குதை யாத்தகாரு. நாவிகரு. ஸமுந்.கொள்ள ஹபாலி விக்கு. ஏறுவரு. ஆரைக்காந், 18 அவலுடை பெத்தத்தின்றி பூக் கள்க், “ஹு மஹாநார. போலை வேரை ஏதுதை?” ஏறை விலிச்சு

பரயு. 19 அவர் தலயின் புடி வாளியி டுக்கொள்ளு ஹப்பகார. ஆவிச்சு விலப்பிக்கு:

“கஷ்ட! கஷ்ட! கலின் கபுலுதைவ ரெயைலூ. தன்ற ஷைதை.கொள்ள ஸுவத்தைகிய மஹாநார ஒரு மனி கூரிகுதையின் நா சூப்போயலேவா! 20 ஸர்வரமே, அவலை சூப்பாலி ஸந்தோ சிப்பின்! விஶுவமரு. அபூபாஸ்தலரு. ப்ரவா.பக்ருமே, ஸந்தோ.சிப்பின்! ஏவு.நின்னிக்கூவேண்டி அவலை நூயா ய. வியிசிலிக்கூநூ.”

21 பிளை ஶக்தாக்காயைது ஒதுதை வலியதில் கல்லூபோலையுதை ஏரு கல்லூட்டதை ஸமுட் தனிலேக்களின்றைக்காலி பரினது:

“ஹுபோலை, மஹாநாரமாய ஸாவிலோனை வலிச்சுதையு. அதிகை பிளை காங்குதைமிலூ. 22 வெள்ளிக்கர, ஸாஶிரத்தைர், குஷலுதைகார், கா ஹக்கார் ஏற்னியவுபைக் கூத்துக்கையை ரிகலை. நின்றின் கேஶ்க்கையிலூ. ஏரு தரத்திலுமிதை கரக்க ஶலப்புளி காலை ஹுணி நின்றின் காங்குதைமிலூ. திரிகல்லைந்றின் ஶலவ்வு. ஹுணி நின்றின் கேஶ்க்கையிலூ.

23 பிலுக்கிலைந்றி வெஜிச். ஹுணி நின்றின் பிக்காலி.கையிலூ. வயுவரையுதை ஶல்வு. ஹுணி நின்றின் கேஶ்க்கையிலூ. நின்றி வாபாரிகர் ஹுமியிலை ஶேஷ்சுந்தாராயி ருநூ. அஉசிசா ரத்தாஜ் நின்கல ஜாவர்மூன்னைதையு. வசிதெற்றிச்சிருநூ.

24 ப்ரவா.பக்ருதையு. விஶுவமருதையு. ஹுமியின் கொலூபூபுட ஏற்பாருதையு. ரக்த. நின்னிலல்லையோ காளபூட்டத்?”

ஸர்வத்தினில் சுயாரவு.

19 ஹதினுஶேக். னான் ஸர்வத்தினில் பலியெரு ஜாக்கலுத்தின்றி அரவை. போலை கேட்ட:

“ஹலூலுதையு! ரக்கயு. மஹாதையு. ஶக்தியு. நமூரை வெவ்ததின்குதை.

2 அவிடுதை நூத நூயாயியிக்கர் ஸதுவு. நிதியுதைவ. வேஶு வூத்தைக்காளு ஹுலை வச்சுாக்கிய மஹாவேஶுக்கர் அவிடுநூ ஶிக்கவி யிசிலிக்கூநூ. தந்றி ராஸருடை ரக்தத்தின் அவலேடு ப்ரதிகார. செய்ததின்கூநூ.”

3 அவர் விளை:

“ஹலூலுதையு! அவலுடை பூக்

“എனோன்கூடு உயருநை”
எனு விழிச்சுபான்று.

“ஹருபதினாலும் முப்பாறு நாலு ஜிவி கலு. ஸி.பாஸங்கம்நாய வெவ்வெற்ற வி எனு நமங்களில்லை.”

“அமேன், ஹலைலுயை”
அவர் விழிச்சு பான்று.

5 “அவிடுதெற ஏழீா தாஸரூ. வலியவரூ. செரியவருமாயி அவிடுதெற தயங்பூடுந ஸகலருமே, நமுடை வெவ்வெற்ற ஸ்துதிப்பிள்”

“எனோரு ஶவ்வா. ஸி.பாஸநத்தித்தினு புரபூடு.”

6 அபூஶ வலிய இநக்குடுத்தினென்ற ஆரவ. போலெயு. பெருவெழுத்தினென்ற ஹஷா. போலெயு. ஶக்தமாய ஹடிமுசகை. போலெயுமுதல ஏழு ஶவ்வா. ணான் கேடு:

“ஹலைலுயை, ஸர்வாஶக்தநாய வெவ்வொய கர்த்தாவு வாழுநை.”

7 நமுகூ ஸாதோஶிச்சுல்லஸிச்சு அவிடுதெற மஹதாபூடுத்தா:

குண்டாடினென்ற கல்யாஞ். வானிர குநை. அவிடுதெற காதயை. தநெந்தான் ஏழுகியித்திகுநை;

8 அவச்சை ஶூதேவு. னிற்மலவுமாய விரைக்கவப்பட்டு. யரிபான் கூப லலிச்சிர குநை. அ விரைக்கவப்பட்டு. விஶுவதூட நிதிபவுத்திகல்லது.

9 பினை டுதற் எறோாக், “குண்டாடினென்ற விவாபிதூநைகூக்கணிக்கூடுபூவர் எனு ஶூபிதம் ஏனு எழுதுக” எனு பான்று; “ஹது வெவ்வெற்றினென்ற ஸ்துபங்கள்தென்” எனு பான்று.

10 புதுதெற நமங்கறிக்குவான் ணான் அயா ஜூட கால்கண் வளை. எறோால் அயாாந் எறோாக், “அருத், ணான் நினகூ. யெழுவினென்ற ஸாக்குமுதல நினென்ற ஸாக்குமொபு. ஏழு ஜூதுநாஞ். வெவ்வெற்ற நமங்கறிக்கூகு! யெழுவினென்ற ஸாக்குமோ புவபங்கத்தினென்ற அத்தாவாகுநை” எனு பான்று.

வெழுத்திரபூரணு ஸங்கிள்குநவர்

11 ஸம்ரூ. டுதானிரிக்குநது ணான் கலை. ஏழு வெழுத்திரிப் பிரதைக்கமாயி. அதினால் ஹல்குநாபங்கு விஶாஸ்தல் எறை. ஸ்துவான் எறை. அவே. நிதியோட வியிக்கு கயு. அயு. நடத்துக்கயு. செயு. 12 அவேபதினென்ற கல்லி அர்த்திஜால, ஶி ரூபின் அனைக் கிரீடங்கள்; எழுதபூடு ஏழு

நாம். அவேபதினென்ற அல்லாத நால்கூடு. அவினைக்குடா. 13 க்கு அதில் முக்கிய அகியான் அவேபதி விசித்தி கூநாத்; அவேபதினென்ற பேர் வெவ்வெற்ற. 14 ஸர்வத்திலை செஸ்யுண்டஶ் ஶூதேவு. னிற்மலவுமாய விஶேஷங்கவப்பட்டு. யளி ச்சுவெழுத்திரிக்கல்லென்ற அவேபதெற அனு ஶமிச்சிருநை. 15 ஜநதகலை வெட்டாஞ்சூல முஷ்சு யெரிய வாச் அவேபதினென்ற வாயித்தினு பூத்துநை. அவிடுநை ஹதுபூகோக்கூகைள் அவரை தெரிகூ. 16 ஸர்வாஶக்தநாய வெவ்வெற்றி என்ற கோபவு. கோயவுமாகுந மதுத்தினென்ற பக்க அவிடுநை மதிக்குநை.

16 ராஜாயிராஜாவு. கர்த்தாயிக்குநதாவு. என நாம் அவிடுதெற அகிமேலு. தூதமேலு. எழுதியிடுஞ்சென்.

17 செருபுத்தெற ஸுதுகின்றிக்குநது ணான் களை. ஆகாஸமயே பக்குந ஸகல பக்கி கதோடு. அவர் அதூபுத்தில் விழிச்சு பான்று: 18 “ராஜாக்கூரைதெயு. ஸபாஸாயி பமாருதெயு. விரைவாடுதெயு. குதிரைக்கு தெயு. குதிரைபூரணதிரிக்குநாபங்குதெயு. ஸரத்தால், தாஸால், செரியவால், வலியவால் என்றினாபெயுதல ஸகலருதெயு. மா. ஸ. தினுவால் வெவ்வெற்றினென்ற வலிய அத்தாஶவி ரூபினு வநைக்குடுவின்.”

19 அனநாற, குதிரைபூரணதிரிக்குநாபங்கோ டு. அவேபதினென்ற செஸ்யுதெதாடு. யுவ. செயுதென் முஶவு. ஜுமியிலை ராஜாக்கூரை. அவருடை செஸ்யுண்டு. னனிச்சுகுடியின் குநது ணான் களை.

20 முருதெற அதினென்ற ஸானியிதில் அதயாதுண்டாகி, பதிவிதி, மாங்குஷுதெக்கொ என்ற அதினென்ற முஶவு. ஸிக்ரிப்பிக்கியை. அதினென்ற ஆராயிப்பிக்கியை. செய்த கதூதெபாசக நெயை. பிரிச்சு ஏறியுந ஸாக்கப்பாய்க்கியின் ஜீவநோட ஏறின்றுக்குண்டு. 21 ஶைஷி சுவரை குதிரைபூரணதிரிக்குநாபங்கென்ற வாயித் தினு புரபூட வாஜுகொண்டு கொடு கூக்கியு. ஸகலபக்கிக்கலை. அவருடை மா. ஸ. தினு தூப்தியெடுக்கியு. செய்து.

ஸபாஸாவ்சு.

20 அனநாற, ஏழு டுதற் அத்தாய்ச்சுதெற னிதினென்ற தாகோலை. வலியெயாடு செயலெயு. பிரிச்சுகொள்க்க ஸம்ரூத்திதின்றினு ஹாஜிவெருநாது ணான் களை. 21 அவர் விஶாவு. ஸாத்தாநை. என பாய பாயாய மஹாஸ்ரபுதெற பிரிக்குடி அதிரிட. வர்த்த தெக்கு வெயிச்சு. 22 அதிரிட. வர்த்த. திக்கு

“അന്നെന്തും ഞാൻ സി.പാസനങ്ങൾ കണ്ടു
അവയിൽ ഇരുന്നവർക്കു നൃത്യവിധിക്കുള്ള
അധികാരം നൽകിയിരുന്നു. അദ്ദേഹിനായുള്ള
തണ്ണേളുടെ സംക്ഷയവും വൈവബ്ധവമും നി
മിതം ശരിപ്പോക്കും ചെയ്യപ്പെട്ടവരും മുഗ്ധതയെ
യോ അതിനെൻ്റെ പ്രതിമാനയോ ആരാധിക്കാ
തിരുന്നവരും, നന്ദിയില്ല. ഒക്കെളില്ലു.
അതിനെൻ്റെ മുട്ട ഏല്ലക്കാരിരുന്നവരുമാ
യവരുടെ ആരമ്പക്കല്ലറയും. ഞാൻ കണ്ടു. അവർ
ജീവൻപ്രാപ്തിയും ആയിരും ആണ് ക്രിസ്തുവിനോ
ടുകുടെ വാൺ. മരിച്ചവരിൽ ശേഷിച്ചുവർത്തായി
രും വർഷം. തികയുന്നതുവരെ ജീവൻ പ്രാപ്തിചെ
ല്ല ഇൽ നന്നാമരിക്ക പുനരുത്ഥാനം. നേന്നാം പു
നരുത്ഥാനതിൽ പങ്കുള്ളവർ അനുസ്രഹിതരും
വിശ്വാസരുമാകുന്നു. അവരുടെമേൽ രണ്ടാം
മരണത്തിന് അധികാരം. ഇല്ല. അവർ
വൈവഭ്യനിന്നിരും. ക്രിസ്തുവിന്നിരും. പുരാണ
പിതരായി ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരു
വർഷം വാഴാം.

സാമ്പത്തിക അനുവദി

7 ആയിരും വർഷം പുർത്തിയാകുവോൻ
സാന്താന കാരാഗുഹമനിൽനിന്നു അഴിച്ചു
വിടു. 8 അവൻ ഭൂമിയുടെ നാലു കോണുകളിൽ
ലുമുള്ള ജനത്കളായ ശാർ, മാഗരാർ എന്നിവ
രാവശീകരിച്ചു തുഡിത്തിനുകൂടിച്ചേരുക്കുവോൻ
പൂറപ്പെട്ടു. അവരുടെ സംഖ്യ കടല്ലപ്പരത്തെ
മണൽപ്പാലെയരെ. 9 അവൻ ഭൂമിയിൽ ഏല്ലാ
ടവു. സമുദ്രിച്ചു വിശുദ്ധരുടെ പാളയാത്തയു.
പ്രിയ നഗരങ്ങളെയു. പളയു. എന്നാൽ സ്വർ
മൃത്തിൽനിന്നു തീ ഇരഞ്ഞി അവരെ ദഹിപ്പിച്ചു
കളിയു. 10 അവരെ വണ്ണിച്ച പിശാചിനെ, മുഗ
ത്തെയു. കളിപ്പവാചകക്കെന്നു. തൃടിരുന്ന എൻ
യുന്ന ഗ്രാമപ്പൊയ്ക്കയിൽ തട്ടുകളിയു. അവർ
എന്നെന്നുകും. രാപ്പകൾ ഉണ്ടാന്
അനുവോക്കാം.

മരിച്ചവരുടെ ന്യായവിജി

11-விடை எான் வலியெயாறு வெதுப்பில் ஹ
ஸ்கூல். அதில் ஹளிக்கூட்டுவதென்று. கலை. அவிடுக்கெத் ஸ்கூலியின்னின் ஆகாசையு.
மேற்கூறு. கொடிபோயி. அவத்தகூபிடை ஸ்மல்.
ஹோயில். 12-முறிசுவரல்லுவரு., வலியவரு.,
செரியவரு., ஸி-ஹாஸ்திரிக்குமின் நி
ல்க்கூட்டு எான் கலை. புஸ்தகஜல்
துரின்; ஜிவங்கி புஸ்தக. ஏது மரையு

പുസ്തകവും തുറന്നു. മരിച്ചവർക്ക്, പുസ്തകങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു പോലെ അവരുടെ പ്രധാനികൾക്കനുസരിച്ച നൃത്യവിധിയുണ്ടായി. 13സമുദ്രം അനിലയുള്ള മരിച്ചവരെ ഏലപ്പിടിച്ചുകൊടുത്തു. മരണവും പാതയുംവും. അവയിലുള്ള മരിച്ചവരെ വിടുക്കൊടുത്തു. അവരെല്ലാവരും താനാഞ്ചലുടെ പ്രധാനിക്കു തക്കവെള്ളു. വിധിക്കപ്പെട്ടു. 14മരണവരെയും പാതാളവരെയും. തിരപ്പുായ്ക്കയിൽ എറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ തിരപ്പുായ്ക്ക രണ്ടാമത്തെ മരണം. 15ജീവൻറെ പുസ്തകത്തിൽ പേരെല്ലാതിക്കാണാതെ ഏതൊരാളെയും. തിരപ്പുായ്ക്കയിൽ തുളിയിട്ടു.

പുതിയ യൈരുഗല്ല

21 അന്നനാട് എൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു. എന്നാമത്തെ ആകാശവും കണ്ണാമത്തെ ഭൂമിയും നീങ്ങിപ്പോയി. സമൃദ്ധവും ഇനി ഇല്ല. 2പുതിയ രഘുരജശലേഷം വിശ്വാസമാർഗ്ഗം ദർത്താവിനുവേണ്ടി അണിയിച്ചൊരുക്കപ്പെട്ട മണവാട്ടിയപ്പോലെ സാർ ഭൂതിൽ, ദൈവത്തിൽനിന്നു തന്നെ, ഇരഞ്ഞി വരുന്നതു എന്ന് കണ്ടു. 3പിന്റൊസന്തതിൽ നിന്ന് ഉച്ചതിൽ ഒരു ശബ്ദം എന്ന് കേട്ടു: “ഈതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിൻറെ കൂടാരം, അവിടുന്ന് അവരോടുകൂടെ പാർക്കു. അവർ അവിടുത്തെ ജനമായിരിക്കു. ദൈവംതന്നെ അവരോടുകൂടെയിരിക്കുകയും അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കുകയും ചെയ്യു. 4അവിടുന്ന് അവരുടെ കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീരെല്ലാം തുച്ഛുകളയും മരണം ഇല്ല, വിലിപ്പമോ കർച്ചിലോ വേദനയോ മലാൽ ഉണ്ടാകയില്ല; എന്നാമത്തെതു കഴിഞ്ഞുപോയി.”

5 സി.ഹാസന്തീൽ ഇളക്കുന്നവൻ, “ഈതാ, താൻ സകലവും പുതിയതാക്കുന്നു!” എന്നു പറഞ്ഞു. പിന്നെ അവിടുന്ന്, “ഈത് എഴുതുക, ഈ ചപരം വിശ്വാസവും സത്യവുമകുന്നു” എന്നു കല്പിച്ചു.

പേരിന അവിട്ടുന്ന പ്രസ്താവ പറയുമ്പോൾ: “സം. വീച്ചുതിമന്നു. ഞാൻ അല്ലെങ്കിലും ഒമ്മെഗയും ആദിയും അനുഭവും ആകുന്നു. ഓഫിസ്ക്കുന്നവനും ഞാൻ ജീവജലാർത്ഥിന്റെ ഉറവിൽനിന്നു സംജ്ഞയമായി കൊടുക്കും. 7ജീവിക്കുന്നവൻ ഇവ യെല്ലാം അവകാശമാക്കും. ഞാൻ അവനു ദേശവാദി, അവൻ എനിക്കു പുത്രനും ആയിരിക്കും. 8ഇന്നാൽ ദിരുകൾ, അവിശ്വാസികൾ, നിച്ചരാർ, കൊലപാതകരാർ, വൃഥചാരികൾ, ആശിച്ചരകരാർ, വിഗ്രഹാരാധികൾ എന്നിവർക്കും വ്യാജം. പറയുന്ന എല്ലാവർക്കും ഉള്ള ഷഹരി ഗണക. കത്തിയെറയിരുന്ന തീപ്പും യുക്കയറെ; ഇത് രണ്ടാമത്തെ മരണം.

“അന്തുംവാധകൾ എഴു. നിറങ്ങൾ എഴു കലശങ്ങളുള്ള എഴു ദുരന്തങ്ങൾ ഉറവൻ വന്ന് എറണാട്, “വരിക, കുഞ്ഞാടിന്റെ കാതയായ മൺവാടിയെ കാണിച്ചുതരം.” എന്നു പറഞ്ഞു.

10. പിന്നെ അവൻ എന്നു ആത്മാവിൽ വലിയതും, ഉയർന്നതുമായ ഒരു മലയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. യെരുശലേം എന്ന വിശുദ്ധസ്ഥലം സാമ്രൂഹിക്കിന്റെ, ദൈവത്തിന്റെ തന്ത്രം ഇരഞ്ഞി വരുന്നതായി കാണിച്ചുതന്നു. 11 അതു ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സുകാണ്ടു പ്രകാശിച്ചിരുന്നു, അതിന്റെ ജോതിയും ഏറ്റവും വിലാസിയ തന്ത്രങ്ങൾക്കു പുരാഡി, സ്വാധീനികൾ ചെയ്യാനും സുരക്ഷയും ആയിരുന്നു. 12 അതിന് ഉയരംകൂടിയ വശമതി ലും പ്രതിശ്രൂതി കവാടങ്ങളിൽ പ്രതിശ്രൂതി ദുത്താരും, ഉണ്ട്. തിസ്രായേൽ ശാന്തങ്ങൾ പ്രതിശ്രൂതിക്കിയും, പേര് കവാടങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നു. 13 മുന്നു കവാടങ്ങൾ കൂടിക്കും. മുന്നു വടക്കും. മുന്നു തെക്കും. മുന്നു പട്ടണങ്ങാറും. ആയിരുന്നു. 14 ഗ്രഹത്തിന്റെ മതി ലിന് പ്രതിശ്രൂതി അടിസ്ഥാനവും. അവയിൽ കൂടുതാടിന്റെ പ്രതിശ്രൂതി അപ്പോസ്റ്റലമാരുടെ പേരും. ഉണ്ട്.

15-എന്നാടു സംസാരിച്ച ഭൂതവൻറെ കൈയിൽ, നഗരവും അതിൻറെ ക്വാട്ടാഞ്ജൗം. മതിലും അളക്കുന്നതിനു സർപ്പിം. കൊണ്ടുള്ള ഒരു അല്ലവേകാൾ ഉള്ളായിരുന്നു. 16നശരം സമചതു രഹാൻ; നീളവും പിതിയും തുല്യം. ഭൂതൻ അല്ലവേകാൾക്കൊണ്ടു നഗരത്തെ അളന്നു. അതിൻറെ നീളം ഏകദേശം അതിരണ്ടില്ലരു നൂറു നാഴിക്. അതിൻറെ നീളവും പിതിയും പൊക്കവും തുല്യമായിരുന്നു. 17-പിന്നെ ദുതൻ അതിൻറെ മതിൽ അളന്നു. അതു മനുഷ്യൻറെ അളവനുസരിച്ച്, ദുതൻറെ അളവനുസരിച്ചുത എന്ന, നൂറിനാല്ലപ്പെട്ടിനാലും മുഴുവായിരുന്നു. 18-മതിൽ സുരൂക്കാതുകാണ്ടു. നഗരം സ്വച്ചഹസ്ത പഠിക്കി. പോലെയുള്ള തനിതങ്കൾ. കൊണ്ടുമാണ്ണു പണിതിരുന്നത്. 19-നഗരമൽ ലുകളുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ എല്ലാവിധ രീതിങ്ങളാലും. അലക്കരിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാം അടിസ്ഥാനം. സുരൂക്കാതു, രണ്ടാമത്തെത്തു നീ ലഭ്യതം, മുന്നാമത്തെത്തു മാണിക്യം, നാലാമത്തെത്തു മരതകം, 20-അഞ്ചുമത്തെത്തു നവ വർഷി, ആറാമത്തെത്തു ചുവപ്പുകളും ഏഴാമത്തെത്തു പീതരകം, ഏട്ടാമത്തെത്തു ശോമേദകം, ഒമ്പതാമത്തെത്തു പുഷ്യരാഗം, പത്രാമത്തെത്തു വൈഘ്യരംഗം, പതിനൊന്നാമത്തെത്തു പത്രാരംഗം, പത്രണിബാമത്തെത്തു സുഗന്ധിരം. 21-പത്രണി

കവാടവും പ്രത്യേജും മുന്ത്; ഓരോ കവാടവും
ഓരോ മുത്തുവെകാണ്ടുള്ളതും. നഗരത്തിൻറെയിലി
മി സ്വർപ്പമെന്ന് പഠിക്കാതിന്തിനു സദ്യം ശമായ
തക്കവും ആയിരുന്നു.

22 ଗର୍ଭାଶୀତିରେ ବିଶୁଦ୍ଧମନ୍ତିର, କଣାଳିଲ୍ଲ, ସର୍ବ ପ୍ରସହକତିରୁଛି ଏବେମାଯା କରିବାବୁ, କୁଣ୍ଡଳା ଟୁ, ଅତିଶୀର୍ଣ୍ଣମନ୍ତିର, ଆସୁଯିବାକୁ, 23 ଗର୍ଭାଶୀତିରେ ପ୍ରକାଶିକାରୀ ସ୍ଵର୍ଗେ ଚାନ୍ଦଗୋ ଅବସ୍ଥ୍ୟ ଛି; ଏବେବେତେଜୟୁଁ ଅତିକର ପ୍ରକାଶିପ୍ରିକିମୁକୁ; କୁଣ୍ଡଳା ଅ ଅତିଶୀର୍ଣ୍ଣ ବିଜକାକୁନ୍ତା.

24 ജനത്കർണ്ണ അതിബന്ധി വെള്ളിച്ചാൽ തിരികെടുക്കു; ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മഹാത്മ. അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരു. 25 അതിബന്ധി കവാടങ്ങൾ പകൽസമയത്ത് അകയ്ക്കുകയില്ല. അവിടെ രാത്രി ഇല്ലാലോ! 26 ജനത്കളുടെ മഹിമയു. ബഹുമാനവു. അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരു. 27 കൂൺതാടിബന്ധി ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതിയിട്ടുള്ളവർ മാത്രമല്ലാതെ അശുദ്ധമായ യാത്രാനു, മൃച്ചപ്രക്രിയ. പുജയു. പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആര്യ. ഒരിക്കലു. അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല.

ପ୍ରକାଶକ

22 അന്തരെ നഗരവിമിയുടെ നടപ്പിൽ
ഒദ്ദേശ്യത്തിലിഞ്ഞിന്നു പൂർണ്ണപ്രാപ്തനതു്. പക്ഷേ
കൂപ്പോലെ ശുഭവുമായ ജീവിജീവന്തിലു്. അവൻ
എന്ന കാണിച്ചു. 2നെറയുടെ ഇരുക്കരകളിലു്.
ജീവവ്യക്ഷഃ; അത് എന്നോ മാസവും ഫലം കാ
യ്ക്ക് പത്രങ്ങളുടെ ഫലം. നല്കുന്നു. വു
ക്ഷയ്യത്തിലിംഗം ഫലം ആതികൾക്കു രോഗരഹാനി
വരുത്തുന്നതാണ്. 3ക്കു ശാപവും ഫലി ഉണ്ടാ
കയില്ല ഒദ്ദേശ്യത്തിലിഞ്ഞിന്നു. കൂൺതാടിലിഞ്ഞിന്നു.
സി.ഹാസന്. നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും.
അവിടുത്ത ഭാസർ അവിടുത്ത ആരാധിക്കും.
അവൻ അവിടുത്ത മുഖം കാണും. അവരുടെ
നന്ദിയിൽ അവിടുത്ത നാമം ഉണ്ടായിരിക്കും.
5ഫലിമേൽ രാത്രി ഉണ്ടാകയില്ല. ഒദ്ദേശ്യം
കർത്താവ് അവരുടെമേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതു്
നിമിത്തം. അവൻക്ക് വിളക്കിലിംഗം വെളിച്ചുമേ
സുരൂക്കി വെളിച്ചുമേ അവഗ്രഹിക്കും. അവൻ
പിന്നുന്നേന്നു. രാജത്താന്തരാട വാഴിം.

“பிளை புதும் ஏற்றாடு வரினு: “ஹு பக்கண்ணச் சிராய்வுவு. ஸத்யவு. ஆகுமா; பிரவாசகருந் துறைகளுடை வெவ்வுமாய் கர்த்தாவ் வேதனில் ஸ.விக்கானுக்குது த சீர் தாஸ்ரகு காளிச்சுக்காடுக்குவான் த சீர் புதுமை அய்யு.”

a 16 ശ്രീകാലിൽ 12,000 സ്വദേശിയും, ഏകദേശം 1400 മെമരും (ഏകദേശം 2,200) കി. മീറ്റർ **b** 17 അതായൽ, ഏകദേശം 200 ആടി (ഏകദേശം 65 മീറ്റർ)

സംഗ്രഹിതം

7 “இதா என்க வேறு. வருஞ். ஹஸ் புஸ்தகத்திலே பிரபு. அனுஸரி கூடுவன் டாக்டர் வாணி.”

10 പിന്നീട് ദുരൻ എന്നോടു പരിശയത്ത്
“സമയം. അടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇള
പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം. മുദ്രയിടവുൽ
11 അധികമാണെന്നു ചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും. അധികമാണെന്നു
ചെയ്യേടു; അശ്വുഖൻ ഇനിയും. അശ്വുഖിയിൽ
കഴിയേടു. നിനി പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ഇനിയും
നിനി പ്രവർത്തിക്കേടു; വിശ്വുഖൻ ഇനിയും
തന്നെതന്നെ വിശ്വുഖിക്കരിക്കേടു.”

“**ହତ**, ତୋଣ ବେଶ。 ବରୁଣ୍ୟ! ଓରେ
ରୂପକର୍ତ୍ତା ଅବିମନ୍ଦରେ ପ୍ରସ୍ତୁତିକୁ ରକ୍ଷଣୀୟ
କୋଟ୍ଟାଙ୍ଗିବ୍ୟାଳ ପ୍ରତିହଳା。 ଏବେଳି ପକଲ୍ପିଣ୍ଟ
13 ତୋଣ ଅଳ୍ପବ୍ୟାଳୁ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁତିରେ
ବିଲାତିବେଗୁ。 ଆଉଠିଯୁ, ଆନନ୍ଦିବ୍ୟାଳୁ, ଆକୁଣ୍ଟା”

14 “ജീവവുക്കണ്ടതിൽ അവകാശം ലഭിക്കുവാനും കവാടങ്ങളിലും നഗരത്തിൽ പ്രവേശി

കുവാനും തങ്ങളുടെ അക്കി അലക്കുന്നവർ അനുഗ്രഹിതർ. 15നായ്ക്കളും ആലിച്ചാരകൾ. ദുർഘ്യതരവും കൊലപാതകികളും വിശ്രമാദികളും വ്യാഴം ഇഷ്ടപ്പെടുകയും. അതു (പവർത്തികൾക്കയും) ചെയ്യുന്ന സ്ഥിരതും പുറത്തുനേന്നു.

“16 യെല്ലാ എന്ന താൻ സംകരിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമ സന്ദേശം. നിങ്ങളെ ഏല്പിക്കേണ്ടതിനു എൻ്റെ ഭരതനെ അധിച്ചിക്കുന്നു. താൻ ഒപ്പാവിഡിക്കേണ്ട വേദു. സന്തതിയും ഉജ്ജജാലമായ പ്രകാരത്തെ വുമാൻ.”

“வளக!” என் ஆறையும் மனவடியும்
பரியுங். கேஸ்குநவும். “வளக!” எனும்
பரியெட; ஓயிக்குநவும் வரெட, அழறனி
குநவன் ஜிவஜல் ஸதங்குமாயி வாணேட.

18 ഇളം പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം. കേൾ
ക്കുന്ന എല്ലാവരോടും. ഞാൻ സാക്ഷികൾ
ക്കുന്നത്: അവയോട് ആരക്കുള്ളൂ. ഏരെന്തും
ല്ലോ. കൂടിച്ചേര്മ്മതാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിട്ടുള്ള ബാധകൾ ദൈവം അവനു
വരുത്തും. 19 ആരക്കുള്ളൂ. ഈ പ്രവചനപ്പും
സ്തകത്തിലെ വാക്കുകൾ നീക്കംചെയ്യതാൽ
ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ള ജീവവ്യ
ക്ഷതിയില്ലോ. വിശ്വദൗത്തിലും. അവനുള്ള
ഓഹരി ദൈവം നീക്കിക്കളായും.

ആമേൻ, കർത്താവായ യേശുവേ വരണമേ.
21കർത്താവായ യേശുവിന്റെ കൃപനിങ്ങളെ
സ്ഥാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാക്കടു. ആമേൻ.